

Bréfa- og málasafn 1950

Bjarni Benediktsson – Stjórnmal – Dómsmálaráðherra – Utanríkisráðherra – Bréf - Eggert Stefánsson - Friðrikka Benónýsdóttir - Guðmundur Guðmundsson - Gunnar Bjarnason - Gunnar Björgvinsson - Jóhannes Loftsson - Jónas G. Rafnar - Kjartan Ólafsson - Ólafur Pétursson - Pétur Sigurðsson - Sig. (Sigurður) Ágústsson - Sveinn Sigfússon - Þuríður Guðmundsdóttir - Björn Guðmundsson - Einar Ásmundsson – GJ - Guðbrandur Björnsson - Gunnar Bjarnason - Gunnar Sigurðsson - Helgi Steinberg - Jóhann Scheving - Jóhann Þ. Jósefsson - Jónas G. Rafnar - Júlíus Ólafsson - Sigurveig Einarsdóttir - Þór Helgason - Þórarinn Stefánsson - Einar Arnórsson - Friðrik (?) Skúlason - Haukur Gunnarsson - Jóhanna B. Sigurðardóttir - Júlíus Ólafsson - Ólafur Johnson - Theódór Jónsson - Bæjarfógetaembættið í Vestmannaeyjum - Þingstúka Reykjavíkur - 1950

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

---

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnmalamaðurinn
Askja 2-13, Örk 4

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

*Tyfir ulamitiskráðna
fr. Bjarna Benediktssonar*

DAT

DEPT.

ASSISTANT

AMOUNT OF SALE

*Leitur gættur
Kassa*

*fr. Bjarna Benediktssonar
Kassa*

PETER JONES (JOHN LEWIS AND COMPANY LIMITED)

B

2758 - 31

SLOANE SQUARE, S.W. 1

Telephone: SLOANE 3434

Suppliers of Furnishings to H.M. King George VI, by Appointment

CHARGE TO

PLEASE SEND THIS BILL WITH ANY COMMUNICATION ABOUT THIS PURCHASE

<i>3 AT 24/5</i>	<i>6 6 6</i>		
<i>12 plates</i>	<i>6 12 0</i>		
<i>67.</i>			

DATE

DEPT.

ASSISTANT

AMOUNT OF SALE

SEND TO

£: 6: 17: 0

£ 0: 6: 4

B

2758 - 31

£ 7: 3: 4d

PETER JONES (JOHN LEWIS AND COMPANY LIMITED)
SLOANE SQUARE, S.W. 1
Telephone: SLOANE 3434

Bought of

AERTEX

(BOLTONS LTD.)

177 PICCADILLY

LONDON, W.1

Telephone : REGENT 3453

AERTEX DEPOTS :

455 Oxford Street, LONDON, W.1

409 Oxford Street, LONDON, W.1

177 Piccadilly, LONDON, W.1

114 Bishopsgate, LONDON, E.C.2

150 Fenchurch Street, LONDON, E.C.3

2 Brompton Road, LONDON, S.W.1

124 High Street, SUTTON, Surrey

84 Old Christchurch Road

BOURNEMOUTH

4 Bold Street, LIVERPOOL

110 New Street, BIRMINGHAM

11/13 Church Street, REIGATE

19

M

<i>3</i>		<i>5/18/50</i>	
<i>2 Colls 3/2</i>		<i>6/4</i>	
<i>Libra senta raturra</i>			
<i>af E. Benedicte.</i>			
<i>(7)</i>			
2077-36			

Góði vinur,

Þessa vís skildum í Lacedaen
 afhenti þú mér £ 29:4:9d.
 til geymslu. Af þessari upphöf
 hefi ég tekið £ 7:3:4d.

(£ 6:17:0 fyrir vinstaugur og £ 0:6:4 fyrir
 þúbba, samtals £ 7:3:4d.) sk. þessu, og

Afganginn £ 22:1:5d geymi ég
 í mínum bankareikningi þar til

Þú lætur mig vita, hvernig ég
 þráðstafa þessari upphöf.

Með þessu þessum
 Sínn einn Admunttetur

Nr. 14581

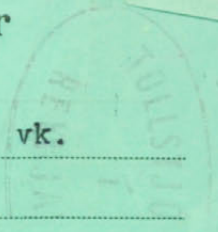
Skattreikningur

fyrir árið 1950.

Jóhanna B. Sigurðardóttir vk.

Blönduhl. 35

10/11 1931

Athugið að fasteignaskattur og slysatryggingagjöld eru á sérstökum gjaldseðlum.

	Kr.	au.
1. Tekjuskattur	47	-
2. Eignarskattur		
3. Tekjuskattsviðauki		
4. Stríðsgróðaskattur		
5. Alm. tryggingasjóðsgjald	260	-
6. { Skirteinisgjald		
{ Námsbókagjald		
7. Kirkjugjald	18	-
(eða samsvarandi gjald utansafnaðarmanna).		
8. Kirkjugarðsgjald		
Samtals	325	-

a. Áður greiddar .... kr. ....

b. Kjötuppbætur .... — .....

Skuld kr. ....

Lækkun skv. l. 60/1950

Skuld kr. 309 -

Krafan um alm. tryggingasjóðsgjaldið er háð ákvæðum 1. og 2. töluliðar 3. gr. reglugerðar nr. 11 frá 18. jan. 1947, um almannatryggingar.

Gjöld þessi ber að greiða á manntalsþingi Reykjavíkur 1950.

Skrifstofu tollstjórans í Reykjavík,

Torfi Hjartarson.

Reykjavík 25. febr. 1950

Kari vinur

Alla góðvild þína og elskuemi
mér til handa frá fyrstu kynni-
um okkar þakka þig þér og nú
allra síðast vinastu metki mér
sýnd á sjötugsafmali mínu. Þegar
aldur ferist yfir manni, þá fer
enginn með orðum lýst, hve vinar-
ort og hlýhugur ylja manni og sér-
staklega, er þú er að orða frá slík-
um manni sem þér, sem enginn -
þafnel ekki komandiastar! - væri
þó einlyndi. Þú þinggefur gúmanid.

Þú endurtek þakkið þar og enda
með öskum þér til handa og komu
þinni um farsald í hverju efri
í bráð og lengd

Með vinsemdar kveðjum

Ólafur Arnórsson.

Vartskipið "Gjör" 10-4-50'

Herra 'Olafur Thors alvinnumála ráðherra!'
Komdu sáll og blessaður: Þyrir gefdu at ég er at þessa
þig eða ánata met þessum skrifum mínum. Mig
langaði í eflir ára málin at hafa tal af þér, en þou
mér ekki til þess, eða vilði ekki ánata þig þvi þig
varstu forsalsráðherra og ég talaði mér trú um at
þú værir önnu um þessum, sem þú og vasst, eflir
þú sem mér var hjáttar. Þú vil þakka sérstak-
lega þínum forustu fyrir þat, sem á hefir ummið
í stjórnmálunum mí upp á sitkallit. Þat fór
fyrst at ganga þegar þú lákest at þér forsalt og
lest hagfræðingum mínum met þér at vitreisnar-
frumvarpium. Þat er ávalt dautt merki at slanda
í slat eða hraka í efna hagsmálum einstaklinga
og fjöta. Þannu þessu stjórna Stefánus Jóh. Stefánssonar,
hafi þú þat þannu haldinu og þóti ekki at taka
í mittfangs efnum eða draga áskvæði um línu, af
álta, nit almenningsálibit eða hatti virklykjösendur,
þat má vel fara svo, at þjótin þekki: ekki síni velj-
unartinu og kjösi upplausu at ráði sínu forustu
mannu í ýmsum stíttum þjót félagsins. Þú veiddur
sá er varir." Þú held at þetta hafi verið vel ráðit og
þat einu sem þannu þat til greina. Þessar ráðslöfanir
toga nita í og matar litur álekkja og sér hvernig þetta
lörnar út. Merlu skiflir, at fálkit verti ekki est upp til

verkfalla og annara vátstafana gegn þessari Silraun til
 at bjarga fjötunni út úr ágöngum eta hrúni. Þúmsir
 menn hafa gátan niða til at boruella göta lausu þessa
 nautsnyja máls íslensku fjöturinnar. Eitt langar mig
 at benda þér í þessu sambandi; það er at það apinlegra
 gæti íþrasta sparnatar í öllum rekstri. Þess hefir
 afar mikið at segja og nekur athygli. Sér slak legra
 hjá þeim sem nanna hafa skauðina. at þeir
 verði varir út sparnat og aftrar nítur ferslur hjá
 þeim er at slá vátin hafa í rekstri fjötur búsins.
 Íslendingar hafa verið í Tappunum og nolit margs
 göts sita á árgögnum og því metur ekki metit at vert-
 leikum þau lífsgrati. er þeim hefir hlösuat. Nú er komið
 it at því fyrir vís heirus - vilt burtanna og okkar
 sjálfra, at út vertum um slauðar sakir at setta
 akkur út þregri atslöðu en verið hefir. Eð tel engum
 skata skatann. þátt fálk verði um slauðar sakir, at
 vella út krönnunni í löf sinum áður en henni er
 fleykt í vafa saman slauðar augna guði eta í þorfa.
 Þat skiflir hinna vegar miklu. at högt verði at halla
 alvinnu lafinu í and herandi drift og alvinnu vanti
 fyrir alla. at fjötin verji sig á halla lifa atar hattu og
 selji manna löin sinni í þat, at þraska sína legu
 sál í leitum kirkjunnar og Kristlíu dömsins. og forni
 eflir gelu slauð legum hags munum. til at reisa
 út ~~þa~~ efna hags mál íslensku fjötur heilur innar.
 Eð hefi þá þri. at út gelum allt sem út niðum. at vissu lekur þat
 sinn tína at komast at markinn. Hugurinn er sterka ofliti hain

og heimum. Ef eit vertum samleka þá lekst þetta.
 Þessa þú fyrir gefur þetta raka mitt um djörmálin.
 Þat er annat sem og hefi á samvirkunni, sem
 eg hefði átt að tala ^{um} við Bjarna Benediktsson, ~~sem~~ eg
 hefði aldregi talað við hann og þekki þann mola
 mann ekki neitt. Þú hefir kynnt okkur saman, en eg
 hefði ekki talað hann þá. Þat sem eg vildi
 tala við þig um, er strandgærðu skipið sem
 Pálmi Laflsson hefir samit um smíði á í Halborg
 vörft í Halborg í Danmörku. Þetta skipið sam-
 kommit samningi að vera fullsmíðat og gefhent
 fyrri partium á árinu 1951. Eins og þér er semmi-
 lega kunnugt, þá á þetta skip að vera um 700 smíð-
 slótt, knútt hvein nélu og allast er til að þat eigi
 að ganga 17 sjá-mílar á klukkuslud. Þat fylgir
 sögunni um þetta skip, að þat hefi verið samit um
 verið á þui, átti þat að kostnaðinnar 5 milljónir króna.
 Þat er alhyglisvert um verðið á þessu skipi, sem er
 alika slótt og eldri nýsköpunarlogararinn skali
 vera um 1.5 milljón slírarí en þeir. Þat kemur á
 dagin hvernig á þui liggur? Þú leggst á þetta
 gengid breglingin eins og annat sem þeypt vertur
 frá útlandinu. Eg vildi velja alhygli þinn
 (af þui eg hefði þig fyrir millum lit í þessu) einhvern
 þá Bjarna Benediktssonar sem nú hefir strand-
 gærðuna og vart skipið, að kynna sér þessi mál við
 komandi þessu nýja strandgærðuskipi. Þat er

veitat, at Pálmi Loftsson hefir ekki svo veitat er, heft
 samvinnu eða samráð við þá menn er komu til
 met at vera á þessu skipi, um byggingu eða tilhög-
 un um kort í þessu stóra og djóra skipi. Vandan-
 legi skipherran þar lírikur Kristjánsson, hefir at einu
 fengið í nokkrar minutilur at sjá teikningar, en ekki
 verið hefir um álit hans á tilhögun. Og á sambandi
 aldri og venja at vera þarna gífurleisföri, en hann hefir
 ekki svo mikið sem sakt mér, at þetta skip veri
 í smit um, hvat þá kvatt mig til skrafs og ráta-
 gerta. Eftir þui sem sagt er í sambandi við þetta
 skip, þá hefur hann P. L. láta ráta sér frætlinga úti
 og þá atallega frá verkstadium, sem byggð: byju og
 fleklu og á at byggja þetta skip. Þat er at sjálfsegðu
 gatt og rétt at leyla álið þessara manna á teikningu
 smit um um, en þat er mikils virði, at ráta fara sig við
 þá menn, sem eiga at vinna með þessum teikningum og
 hafa þekkingu á hagviltasmetinu. Þat er einnig mik-
 ils virði, at ganga þannig frá teikningum og allri
 tilhögun, at engin eða sem farlar bröglingar
 komi tilgreina. Þui allar bröglingar kosta mikla
 peninga og í mörgum tilfellum ógjörningur at
 koma þeim við. Dlt heyr at fyrstu gerd. Þat vartar
 miklu, at vel sé vaclað til þessa djóra skips, at öllu
 verði skaganlega fyrir. Þat þarf ekki at kosta þé, ef í
 tíma er ákveðið um átt atal áhrifin.

Eg hefi þat á tilfinningummi og þakki um at

þat skat aði ekki neinu, at hvíla Pálma Laffsson vit
 þessa skips-lyggingu. Hann hefir séð um ^{fimm} þjár ný-
 lyggingar fyrir rítt bjú, Fleklu. Herjubreit, Skjaldvíð
 og Maíju Júlíu og svo ánumur að v. e. og skýð þess
 fyrr og síðar P. L. hefir einu rätit aðal til hágun
 þessara skipa á miklu leyti. Þú held at þat sé eigin
 fyrirmynd, svo munu fleiri mela. Þú mætt ekki
 taka þessi skrif min, sem skipan aða fordeild. þan
 eru aðeins vinsamleg áheyring um alvör þá hluti
 og til afhugunar á þeim. Þat ferir vel ef allt er
 lagi, þá harma eg getskakir. En, í hant norðutaga
 er flgur markt manna í milli og jmislegt hefir
 brugðit fyrir augu. Ferir eg og minir líkar at segja
 skotunir sínar á hlaluunum og þor þoru í báa vit
 öskir og hags munu forþjörum. þá er ekki mikit
 nýtilegt í manni. þá þeirri slæla. þannig er
 lífið sludlum í heimi vorum. Þú held at þat
 væri heilla rät, at þvetja til afhugunar á þessu. Síla
 Jónsson Alþingismaun og aðra sérfrad inga sem gagna
 má verða at, og lala þá yfir þara allar hliter þessa
 máls, styrkleika skipsins, vort og alla aðra til hágun
 og kalla til skrafs og rätagerter okkur lírils skíp-
 herra, sem samkvemt venjulegum reglum eginu
 at vera þar um bord efslumann. Vit erum ni
 á nala- og hálga gæslu vit Vestmannu eýjar og vort-
 um þat at öllu forfalla lausu til 14 Maí. Til
 þess tínu næst ekki til akkar, þú vit þomun

ekki í höfuðing nema einn dag einhverja tíma, á
 þessum mánuði. Þegar við komum um lokin
 slappum við samtánlega um viki tíma, þá voru
 tími til skrafs og ráðgjerta, ef þú telur þess
 þörf. Þú hefi ymislegt fleira að segja í þessum
 lír, það er vist komit ná í líli. Þú veit að þú
 skilur það, að þetta bref mittu má ekki komast
 í aðrar höndur en þínar, eða innihald þess vera
 lengt út mitt nafn. Ekki af þú að þetta er sattu
 sem sagt er, en ég hefi lír þegnta reyndu af þú,
 að vera hundaðllar vegna þess, að ég þar samuleik
 annan vitni. Það er nú slundum svo, að matar
 ventur að þessa slundum til þess að vera ekki
 rekinn frá slörfum eða settar gæðli þent
 niður í slörfum. Ef við lörfum báðir um
 lokin eða þegar ég hefi tíma, þá let ég þig
 vita að ég sé í þessum.

Fyrir gefdu til skrifit. Verlu blessat un og
 sáll, þat veri með þér, heimilifönu- og
 slörfum ni og ofinlega.

Vind mig arfgllst:
 Julius Elafsson
 velsjóni

J. P. Kúlabson
Lumi 5902.

Þess lands ystkar minna hjálpa við
mín i hönd farandi kastningar og
þinn hettuirti herra Magn Jónssonar,
gjörðist það litillátur að kveggja til mín
og bjóga mig að koma til viðtals.

Þess gjörði 4 áttak til samtals
með heimstakni og sína, en sá
hettsetti ekki við og engin boð,
á skrifslafummi, þess þess þess þess
sem að þess sjá litilsvirði og
munn þess þess við i hönd farandi
Kastningur ásamt 14 þessum
er þess þess áhrif á.

Gefa þess ystkar. Níðingardýllur
þess þess
Lumi Þess Þess Þess Þess

Reykjavík,

2. maí 1950.

Hr. Bjarni Benediktsson, utanríkisráðherra,

R e y k j a v í k.

Kæri Bjarni,

Í tilefni af viðtali því, sem fram fór á milli okkar, bæði í síma í dag og í apríl s. l., langar mig til að skýra þér betur frá öllum aðstæðum í stuttu máli.

Faðir minn hefur lofað mér íbúð í húsi sínu Drápuhlíð 18. Í þeirri íbúð er maður að nafni Albert Sigurðsson, fæddur og uppalinn Reykvikingur, með konu og eitt barn. Albert þessi getur ekki rýmt íbúðina fyrr en hann hefur fengið sér aðra. Hann hefur hins vegar sótt um íbúð í hinu nýja hverfi við Bústaðaveg, sem bærinn auglýsti nú nýlega til umsóknar.

Það, sem fyrir mér vakir, er að biðja þig vinsamlegast að hafa áhrif á það að nefndur Albert fái íbúð í hinum nýju bæjarhúsum, og helst í þeim fyrstu,

Kær kveðja,

Halvar Gunnarsson.

1775 Broadway
New York
21. febr. 1950

Góði vinur.

Við hjónin vonum innmilda að þú þú Dignúdur gildir notað Sumarbieladum
orkar í Stráumi aftur mesta Sumar
Satt í hug að skrifa þér um þetta
nima þú þá er betur fyrir alla
parta að vita um þetta með nokkrum
fyrirvarum. Sem sagt vonum við þetta
innmilda þú í samleiða sagt verðum
við annars í vandvæðum með þessum.
Enginn af orkar fjölskyldu þessir síf
um að von þanna, leigja þann þú
viljum við alls ekki, ergo gildir þú
orkar minnum gríða ef að þú
viljst nota þann. Þú hefur mig
Rannsóke þessa þú þú við þessir.

Ég skrapp til Rio de Janeiro,
flaugbáðar leidir, og kom aftur í fyrra
Rudd. Ég get ekki nóg samlega
lofad orkar ágata redismann
þar niðri, Mr. Kent Rusey. Hann
er alveg framúrskarandi maður
að minni dæli. Ameríkani ca. fimtugur

nýgiftur huggulegi amerískri konu. Hann
hefur verið palma í Rio í 10 ár. Var
áður 15 ár í Shanghai. Er búskapur,
á Ice-cream verkunum heit mikla,
sem er í miklum uppgangi. — Hann
var mér til mikillar aðstoðar þannig
að það flikti mik til fyrri ferð mínar.
Var annars áður búinn að vera
C.I.K. ~~þ~~ hjálplegur þar syðra. Þar
hjónum þeim mér til miðdegisvandar
á þeim yndula heimili og í blöðum
seima um Kollid. Þess utan bauð
hann mér í Ranch í International
Club, sem er mjög exclusive klubbur
í Rio de Janeiro. Hann er mjög vel
kynnur & forvinnings kreppur.

Í Rio, allir fóluðu mér Respekt og velþing.
um hann og þá vit hann var t. d.
ein af þeim vinnum Ambassadur
Bandaríkjanna Mr. Pawley, sem
er nýfarinn frá Rio. Mæðum sem sagt hefur
áreiðanlegt Representant
Konan mín og þú sendum
þessum hjónum þessu þessu orðum.
Þinn einleiki
Clara Johnson

Ríki 7/2 1958.

Dómsmálaráttuneyti!

Eg undirritatur leiði mér hér með vissam-
legast að fara þess á leit við hestur Ráttun-
neiti að þat veiti mér eftirgjöf á 2. Gler-
unarsæklum er ég fækt í Kötterlar mín á
sól Ári. Málsabrit eru þau að ég kom
í betri skiftis ölvatur inn á Lögregluvæð-
stofuna og þátt gistingar yfir mittina og
var hin fúslega veitt, en árangurinn var
sá að ég var sektalur. En fremur leiði ég
mér hér með að afrija sekt er ég fækt
nokkru áður en þetta var. Málsabrit eru
þau að ég (~~kom~~) var settur í Kjallaram-
sæklis ölvunar kl. 11. á morgni og láttinn
dvelja þar til kl. rúmlega 9. daginn eftir
eða 22. klukkulíma inn þess að fá nokkurt
annat en vatr að brekka, og síðan fluttur
upp í fangahúsið og láttinn afplána í 3. —

2

Sölarhringur, ég átti enga sekt fyrir.
fulltrúi í þetta sinn var Guðm. Sigurðsson.
Eg spur hestur Ráðuneyti er þetta
löglegt. Eg var svo þunnur þetta morgun
at ég gat ekki ífrjálfessari meðferð en
heit at gera þat síðari og geri þat hér með.
Eg vona at hestur Ráðuneyti taki þessa ífrj-
un minna til greina lofar laust.

Virðingarfyllt
Theodor Jónsson

7/2 50

Hr Domsráðh Bjarni Benediktsson!

Mig langar mjög mikið til þess að biðja þig að láta mig fá aftur kostningarétt og kjörgengi. Eg stól í þeirri máningu í haust að ég hefði fengið kostningaréttinn um leit og ég fékk náðunina, og kausa vit Alþingis kostningarnar en þeir merktu víst vit nafna minns á Hótel V, K, og vart þann víst að fara í yfirkjörskjórnina til að geta kosið, ég gat ekkert gert að því."

Eg vona að þú athagis þetta fyrir mig, þú er ekki síst vegna þess að þú ert jafnt verndari legrri sem cérrri að þú hefur - fengið í öllum kostningum undanfarið. Ás mesta persónufylgi sem þekkt hefur á Íslandi síðustu þúsund árin og hefur þú ennþá. Ker Kretja Sveinur Jónsson,

Stockholm den 4 augusti 1950.

Hon Henrikis- og Dómsmálaráðhera
Bjarni Benediktsson.

Tilföt mig att med dessa rader
vörðsamt framföra mitt varmasti takk
fö den stora ástakvörðhet som visats mig
under min vistelse i Island.

Resan till Edert vörðra land komur
alltid att fö mig áminna som ett av minna
kärsta minnen.

Íög trúður, Hon Minister, Eder myndig
Vörðundar
Tom Thakki.

Reykjavík, 5. september 1950.

Háttvirtu herra,

Ég hef athugað bréf yðar og til þess að átta mig betur á málinu fengið lánuð þau plögg um málið, er liggja hjá fræðslumálastjóra.

Að þessari athugun lokinni tel ég, að þér eigið ekki rétt á bótum úr ríkissjóði fyrir afsögn yðar á kennaraembætti í Glerárþorpi.

Álitlegasta leiðin fyrir yður til að fá uppþætur á eftirlaun yðar er að fá málið tekið upp á Alþingi. Tel ég eðlilegast, að þér fengjuð þingmann Akureyrar, Jónas Rafnar, og t.d. Stefán Stefánsson, alþingismann Eyjafjarðar, til að flytja tillögu um viðbót við eftirlaun yðar.

Persónulega mundi ég reyna stuðla að samþykki slíkrar tillögu, en vitanlega er ómögulegt að segja fyrirfram hvern þyr hún mundi fá hjá þingmönnum.

Vinsamlegast,

yðar,

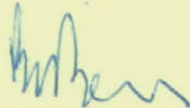
Herra Jóhann Scheving,

Barmahlíð 9,

R e y k j a v í k.

Til þess rítt að gefa
almennu meðmæli sem
náttúruvæn er er veittu.
því er að atvaga fyrirgreiðsla
ef eitthvort ákveðið er
þyngu.

9 ágúst 1950.

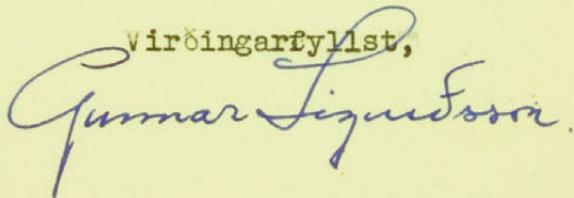
Með tilvísun til samtals við yður hestvirtur utanríkis-
ráðherra, þann 2 þ.m. viðvikjandi ferðalagi mínu til Banda-
ríkjanna, láðist mér að geta þess í sambandi við meðmæli þau,
sem ég óskaði eftir, að það, sem ég hafði einkum haft í huga
var þetta:

Meðmæli frá yður til áhrifamanna í Bandaríkjunum (A
Letter of Introduction), um fyrirgreiðslu við mig.

Ef þér telduð, að þér gætuð fremur látið mig hafa með-
mæli á þessum forsendum, þá væri ég yður mjög þakklátur og vildi
ég þá biðja yður um, að láta gera mér aðvart.

Eg mun væntanlega fara vestur n.k. þriðjudag og þyrftu
því meðmælin að komast mér í hendur, fyrir þann tíma.

Virðingarfyllt,

Til hestvirts utanríkisráðherra
Bjarna Benediktssonar.

Skazaforsvaringaflokkurinn

Hafsi 7. des. 1950

H. utarvísis ríðherra Bjarna Benediktsson

Reykjavík.

Hættiristi herra!

Með bréfi dags. 24. sept. s.l. fór ég ósamt meðnefndarinnar minnum fgrv. alþing. Skazfirdingum, Sigurði Þórtorsseni, þámi á þat f. h. Halanefndar, að hættirist ríkisstjórn Íslands hleðst til með þat, að Halanefnd yrði veittur ríkisstyrking allt að kr. 30.000- þjóttu þessum þróun til fullnátargæidslu á þertuati við byggjingu Minnisvarta Jóns Árnorssonar á Höfnum í Hjalladal.

Minnisvartinum þertuati væru kr. 100.000, utrus reikningi þessum stjórnar. Miðgæis Kostnaðar skólastjóra á Höfnum væru kr. 170.000- eitth kemduat g. stjótur þess. Kr. 100.000- upp þat gæiddist skólu uppsettum væru kr. 20.000- þess, svo at þertuatuat væru þess væru kr. 150.000- þess.

Þessi þat þess Halanefnd þessu gæitt allt að 120.000- þess, væ eptir tænda kr. 30.000- þess. Þat er minn minn ork til yðar h. utarvísis ríðherra, at þess þertuati gætt á þessum þertuati.

í ríkisgjöf, og við fjárfestingaáhrif, að um-
bedrinn styrkur verði okkur veittur, þá verur
aldrá fernt, þó skuldhafar ganga hart að.
Rök að þó að þessi styrkur verður veittur
eru frá minni sjóðamunni þessi hin veigja-
merkta.

1. Með því þessum er þetta við þótt séu hildi-
ð á ríkisgjöf, að byggja þennan gjálfa dóma,
þótt þetta.

2. Svá þessi er minnisvorti lán hús þegar á
Íslendingar að fóru og dýgja þó þótt séu aldrá
mikil metnaðarmál, að þessum vor veittur
sláum báltaðum.

3. Ein sýla skagaförðar þessu hefur þessi
gjafir 10 þús. Kr. til minnisvortar, þess
þetta þá orata ef kálfa þú hás alþingis.
Ei þótt séu erri þetta verur þetta meik,
er þessu á samgjörri yðum götivilul og
veit að þótt gjafir þessi meik yðum þessu.

Með aldrá þessu og bestu ökenni
erri gjafir og gjöf.

Yftra lán.
Lúthraun Benediktsson

Reykjavík, 3. okt. 1950

Herra utanríkisráðherra Bjarni Benediktsson

Stjórnarráðið,

R.

.....

Ennþá einu sinni leyfi ég mér að ónáða þig og tek það ráð að skrifa, þar sem svo erfitt er að ná sambandi við þig í síma.

Margir hafa árangurslaust reynt að hjálpa mér að útvega Boga vinnu. Í þessum vandræðum sný ég mér enn til þín, ef þú gætir hjálpað. Auðvitað værum við fegin hverskonar atvinnu sem væri, en þó frekar ekki mjög erfiðri.

Ef til kæmi, er hægt að ná í mig í síma 6869 fyrir hádegi og eftir kl. 5.

Með vinsemd og virðingu,

Sigurveig Einarsd.

Sigurveig Einarsdóttir

Reykjavík, 21. október 1950.

Kæra frú Sigurveig,

Ég þakka bréf þitt frá 3. október s.l.

Ég hef gert margar tilraunir í sumar og haust til að útvega manni þínum vinnu en ekki tekist. Ef eitthvað kemur undir mína gerð, sem við hans hæfi er, mun ég hafa hann í huga og eins halda áfram viðtölum við þá, sem ég hef helzt aðgang að í þessum efnum.

Aðal örðugleikinn um bæjarvinnu er sá, að alveg nýfluttir menn hingað hljóta að sitja á hakanum fyrir þeim, er lengur hafa dvalið hér. Þetta gerir mjög örðugt að koma honum að í bæjarvinnu.

Ef þið vitið um ákveðna vinnu, sem þið hafið trú á, að ég gæti hjálpað til að útvega, er heimilt að snúa sér til mín hvenær sem er.

Með bestu kveðjum,

vinsamlegast,

Frú Sigurveig Einarsdóttir,

Bjargarstíg 2,

R e y k j a v í k.

Herra,
dómsmálaráðherra

Bjarni Benediktsson.

Ég skrifaði yður bréf fyrir nokkrum
dögum, og lýsti því, hvernig mér á la-
nsán og ódregilegan hött, var komið til
þess að segja af mér kennslustörfum.

Ég bjóst ekki við því, að þetta bréf væri
spikinn árangur. Mig langaði til þess, að
heyrja álit yðar á þessu mál, við fari.

Í fyrra bréfi mínu taladi ég um
þrófu, þess efnis að fá slöðu þessa afbur-
ta við það er ég þakka. Ég gæfi mig
við það, að þú ofurlitlar skadabatur,
þau er, er ég myndi þafa þennu frá
þeim tíma er ég gæfi af mér. En það
heftu orðið ca fjórum ár. Ég gæfi
mig ávæntan með kr 6000,00 á ári.

Þáfturámunum get ég ekki lifað á.
Þau eru kr: 850,00 á mánuði
Hvernig á ég að fara að því að fá
ofurlitlar skadabatur?

Með mikilli virðingu

Reykjavík 22. ágúst 1950

Jóhann Þehrving,
Barnahlit 9,

Sími 5755.

Herra dómsmálaráðherra
Bjarni Benediktsson!

Mér leiddist að þurfa að ónæða yður, þar
sem ég veit að þér eruð önnurn kafim.
Ég hefji dregið það í heilt ár, eða
meira, að skrifa yður. Og það er eitt
hvortla sínu af þeim sem þú mætir
þess að leita ásjáar yður í því máli,
sem hér er um að ræða.

Þó að ég geti í þeim orðum sagt hvers
eðlis mál þetta er, þarfnast það allmikillar
skýringar.

Þú er mál með vexti að ég var í fjóra
hræddur til þess að segja af mér kemslu-
stórsum við Glerárþórpskólann eftir 28 ára kemsluþar.
Hér mun eftir og öðrum er þetta bréf þyngi
að lesa, þegar í stað komar til rugar af
þennari, sem þannig er hægt að sýna þessum
hafi ekki breint mál í þokannum.

En um það er ekki að ræða. Ég hefji
aldrei þennu í neinu því, sem til hneykslana
getur þalíst. Ekki verit þreglumetun, ekki
verit lauslatur, skilast nemendum með
grófilegum einþunnum, ekkert stýggðer
yður brótt af öðrum mínum til með.

2.

Kennara minna, ekki svikist um neitt þat
sem uitkom stólastorfi minna, og eldrei
verit ályttur af barna eigendum, ok
vita til et skólastjóra þarust ákætur
á hendur mér í nokkurri mynd.

Stótt var með spekt og ró þat til vorit
1948.

Þu þarst mér til eyra at Hjörleifur Jónsson,
skólastjóri þit í skólum, hefti þull ein-
hverja þaru í hendur mér Gyris þaus
há gólgi fræðslumálastjórnunum.

Óadiltum, vinur minn, sem sagt mér
þessa sögu, þrat þat sjá þat at eg þori
suttur og þreinsari hendur minnar. Þu
vissi mig ekki sekun um neitt, og sagtist
ekki þurfa at neita mig. En þat er
skylda, samkvæmt lögum um fræðslu-
þarna, at skólastjóri minni kennara sem
ásteta er til at áminna. Þkkur þerti

þessi, eldrei ortit áundurarta, engar þlag-
nytt á mig þarist, og þessvegna þurfti
þann ekki at áminna mig, og gerti ekki

í barnafræðslulögum er ekki rétt
um þurft sekun kennara. Þessvegna
þessi þat af sjá þu sér, ef þessari gertist
sekun þit þu almennum þegningarlög
at þessari. Þu neiklist í maí 1948. Þu þat
vissi þessari ekki, og fræðslumálastjórnunum

ekki fyrr en þann heimsothi mig um
mitt sumar til at græsa í melli skóla-
stjórnunni við Hlisonetrastóla Þurveysar.
Var þenni þorit^{ingur} í brýn dryktijuskapur.
Vil anlega liggja. Þorur þar eða þorur
skólanefndar þar þenni andstæðar þinar
meðmæltar. Kál þessa var byggt á fúl-
mennsku, og sesti frátölu meðlasi þorur
allar þorlingarnar. Þorlastýran hafði reynt
vins áður en hann gjóttist, og ekki smekket þu-
droga þorastétin eitt og kálft ár. Þorur
var þess at drekka þu þann var þess!

Í þorur þorurinn heimsothi frátölu
máglasi þorurinn mig. Þu vissi þorur orindi
þann eitt. Var þann^{þorur} þorurast, heldi
meir þorur dagnat eitt. Þu meir þorur at
leitast, þu lengi drogt, at orindit þorur
þorur fram spótti eitt þorur þorurast digra-
þu. Þann kálft þorurast, mig við þorurast
þorurast um áviti þorurast.

Þorur við þorurast spurningunni var á þu leit,
at þorurastitinn þorurast, þorurast er þorurast
milli þorurast manna. Þorurast eitt þorurast
þorurast. Þorurast kom at alþingunni.

Þorurast var þess efnis at við þorurast
eitt um ekki saman. N. l. Þorurast illa
saman. Þu aldrei hafði slyggтарыtti
þorurast þorurast milli okkar.

En eg vissi hvat lá á bak mitt brótt, Hjartar. Það var þetta: Eg var 60 ára vorit 1948, og seðugit kemmarar eiga ekki at kemna eins margar stundir og þeir eldri. Mit þad at losna mit smigi greddi Hjörtur 1-2 kl. stundir á dag. Mit þad skólann þegar þunmig til at kemna þad sex tíma á dag af tveim kemmarum, en þá þritja þyrfti ekki at kemna nem þjár. Ef eg hefði veft dyrt hefti Hjörtur orðit at kemna þinn stundir. Þy þad ef veður þunni þögum samkvæmt. Skólasejora mef tvo kemmara þer at kemna svo lengi dagvegru. Ekki veit eg hvernig kemna hefir ut- mit skissu þina tvö síðastliðu vor. Þer hefi eg skýrt ástötuna þyris þinne döglega og ódrengilega sparke H. J. í mig. Þredslumalastjórnin var af þer mjúkur í máli við mig. Þadli gatt at hvílast frá kemsku, og losna ut samstarf ut manny sem mér veit óþó þelldar! En þad hefti eg eldrei sé þess vegar hefti eg veit þot at kygli at þann handsati mig. Þet mig t. d. aldrei vita um ventanlegar þarna skemmtanir, og þat mig ekki um ástod mit, veit, sem skólann gerði tilá mit. Þy þad hefti aldrei orð á þessu, og stetti ekki í H. J. vegna þessa dónaskepar.

Þú hefsti starf þat í Gjöfars einu, sem
 kemur við 12 ár. Þú varst allur þar
 Pétur sál. Gímbozason ^{seinni skólastjóri þess} ~~þess~~ ^{þess} hefsti þess
 varit mánviki Gyrir þess. Þetta hefsti
 þess þess einu sáttis mánviki Harald
 Vilhjálms Vilhjálmsson þess þess at gegna
 stöðum Gyrir sig. Haraldur er stór
 þess þess þess stólsþessim í ísl. málfræði,
 og þessim þessim þessim í dráttum.
 Pétur þess þess skólastjóri, og þess þess
 Vilhjálms skólastjóri stólsþessim í 8 ár. Þú
 varst þessim þessim þessim. Þú varst þessim
 at þú er málfræði þessim þessim. En þessim
 þessim ut þessim, ekki í stórum stíl, og ekki
 næra þessim. Þessim þess var komit þessim
 þessim komit þessim þessim. Þessim ut
 H. F. sambandstjórnun þessim þessim.
 Þessim þessim allt sem þessim þessim
 þess at þessim Harald. Þessim þessim
 þessim ut þessim; þessim þessim Harald þessim
 allt illa ut þessim. Þessim var svo stór
 þessim þessim eg varst orðlaus.
 Þessim þessim þessim H. F. ut þessim
 oddvitam: "þessim stólar þessim þessim".
 Þessim þessim þessim þessim þessim
 þessim og þessim H. F. er. Þessim þessim
 þessim þessim þessim ut þessim? Allt þessim
 þessim at þessim þessim.

Eg hefi aldrei fengið að sjá líkarskjál
 Hjörtar. Er það ekki lagabrot?
 Þeg minnst á þetta vit fr. m. sýra haustit
 1948. Hann kinkaði kalli að skop, en taldi
 það ekki nauðsynlegt að taka fram skjál.
 Síðar þat eg end. jur. Jóhannes Elíasson,
 er var fulltrúi í mánámalarráttuneytun at
 ná líkarskjálinu. En hann fékk það
 ekki sjá Helga Elíasson ~~þess~~. Þversingur
 þat ~~er~~ um, þessinn fram þat þat
 af rata, en eru líkarskjálinn svo ómerkilegt
 að engum heitarlegum manni er sýndu
 þat sagði H. E. Elíasson í vit þat vit
 mig.

Þeg var svo veikur skólaárið 1938-9, að eg
 hefti ekki getað gegut skólaáttunum. Þat
 í gegnum vinstra lerið, og gróftur gekk þat
 út og inn. Lá eg nokkrar vikur í ^{á hokkerþing}
 sjúkrahúsi, gekk í ímspýtingar af penicillíni.
 Og eftir að eg kom heim, gekk eg ^{þess} sýrandur
 áttat slagið. Þess þessi lesbiki minni þess
 til þessu fram til haustsins 1949.

En þessumalastjórnin hefti frá
 uppkaði áttat að þat að Hjörtur losuði
 det mig. Hann sendi mér bók
 og skýtt samarit 1948, þess efni at
 eg komi sýndur til skráð og rátaþenda
 þat þat var þessu en erindi sýndur

F.

fararinnar að ég segti að mér í skyndi:
Þar er þerman ^{þalmyr} tóna (Gárvefur) ^{heltu}
legur vatn norðurlands. Þetta
ekki þægileg við fíring,? Snorri réns-
stjóri var sendur til mín til þess að
kynja mig satar. Hann sagði um
þetta mál þessi "klassisku" orð: "þat er
betra at þola Dréttinn en lenda í
ri frildi". Þá eftir þessu veri bregtu
þyfti euga lögreglu, euga domera og engri
gangslu. Þessi þetta samarlega þægilegt
þyftir komu lag Gyris misendismenn.

Ég þarf at segja ofurlitit meira um Snorra.
Þar er þar kominn satar, vegna þess að
systir mín þar met dattur sína til leiknens,
ekki vegna kretsu vit Hjört, Helga og
Snorra, þá skrifati ég Snorra bréf þvar
ég gerði gaman af því, at þann hafti
komit at tónu þessi, er hann oildi í ný
koma mér satar.

Snorri skrifati mér lubkalegt bréf, sem
hafti at innihalda plus og minus Gyris
mig. En minussinn var stórri. Hann
sagði frá því að ég þrisvar hafti verið í
óviteigandi "hann" Og veit ég hvað hann
á veit. Þú þinn hafti hann verið
í nefund er bæta átti þýtt kemara.
Alfudin, sem skiput var skólalögum

stærstu barnaskólanna, þekkt bætt sín hjört,
og eigi annara.

Þetta talati ég um á komara-
fundum á komara fundum á þurreyri.
Snorra grandist, en bant mör þá hefir
til sín uppá kaffi eftir fundinum. Ég
hefti engin stórsty ut haft
þetta var minn fyrri þannur!
Litara skiptit, sem ég komse í bítteigandi.
Þann var at endata þessi tíni mör. Mör
hefti gramist er Snorri þradati þul
dhefipenná þann (hau af lesa spurnangarvar
svo þótt at enginn þenni var þessum
til umhugsunar. Þetta var gese til af
stjalla þessum. Snorri sagti þessa liggilegu
selningu á tur en þessum þessum: "Ég gef
ykkur engan þenna til umhugsunar.
Já veitit at svara strasc."

Þetta munna þemendur minnir eru
Ég sagti ekkert ut þessu. En hefti þul
þess í vaxinum er ákvat at þemendan
lesu upp verkefni!

Svo þótt ég uppi þurreyrar barnaskólanna
til þess at vita hvort þessi ákvat þess væri
þar ut haft. Ég sagti ekkert. Snorri
sá mig og spurði um einni þessu á
þess. Þul þess lögun samkvæmt. Ég var
þessum þessum í þessum þessum var

landfróti próf. Kennarinn las spurning-
 arnar, og spurði í síðellu um þat hvort
 nemendur hefðu lokið vit at vara
 þarna var ómum af þess vit höft en
 þá mér. ~~Stóri~~ minnstega þetta.
~~þannan~~. En þessi sá mig í ein-
 hverjum dóttirgandi þann. Þá eg var
 reitast, en sagði ekki fleiri skrívni fur-
 þer þess þess get mér, er eg alþví ekki þess
 þess þess spurta um mig, sem
 komara myndi þann líklega þetta mig
 allgöngu komara, en þess þess þess
 myndum. En þat geta nemendur minni
 og barna eigendur þess þess um. Og þat
 eru þess ummagnis, sem á at þá, en ekki
 rögbær einstakra sleggjundum og þess þess
 marna

þegar eg þess þess vit at segja þess
 stöðu minni þess þess þess um at lita
 skina í þat at skálastjórn og skálfundum
 myndu segja mér upps stöðum. Eg spurði
 um ástæðu þess þess og þess þess þess
 sagði eg ekki ef mér skálarit 1948-49.
 Sv þess þess 1949, og ekki sagði eg ef
 mér. Nú stöð skálarit 1949-50 þess
 þess. Þat mi þess þess þess
 þess þess þess þess þess
 stöð 1948-9. En þann þess at þess
 egrar skálarum

haustit 1949.

Þá kom Helgi Blásson smit þat er frifa-
rät at segja, at segja meðli mér upp þar
sem eg myndi ekki hafa þengið skipunar
bréf er þu skólans hefti verit gefur,
at þóttum skóla er faraskóla. Eg sagti at
eg hefti ekki hafa hugmynd um at kemeri
þyftli mörg skipunarbréf við sama skóla.
Eg efvo veri þu veri þat sök ef smit ^{menglaun ávarp þu}
skipunarbréf þyftli. Helgi sagti
mér at sýkta meðli kemery eftirlauna
rétti at þóttum ástafum. Þyftir þessum
áynnum misti eg þyftum og sagti
at mér seint á sunninnu 1949.

Eftirlaun sundvora kr 754,00 á mánuði,
er hekkate um hundrat á mánuði vegna
uppboðsrimar ^{ni nýlega}. Þat kemsla veri kaup
shut um kr 2000,00 á mánuði. Eg
tapaþni kr. 10,000,00 á því vegna þessara
"göfugu" at gerta Hjartar, Helga & þorþor
Um skólansfudina þat eg at
segja nokkur ord.

Þeir skólansfudarmanna, þeir
Jón Þorarensen og Fretvik Kristjánsson eru
gamli nemendur mínir, og vissi eg ekki
amat en at þeir vera mér vinmeitar

Fretvik er mestu gáfu garsar sem eg
hefi hafa og met þafi á allum þóttum

Ég hefði helt þónum meira en nokkrum
 doturum minni. Það er þannu optimum átrúnaðar
 góð Glerdröfnþúfa. Hann er skrifari
 á Krossanesi á sumrum, Hatti í mennta-
 skóla Akureyrar eftir vinnu í y. bekk.

Var það vegna lasleika. En nú rekur hann
 erindi Skólans á vestróm af öllu eflingum
 og afvegaleitid vesalings unglu gæna ^{gátt} þáttum.
 Er hann orðinn andstátungur minni vegna
 stjórnmála? Ég hefði hafi hlegt um
 mig þú sitari af. En þessu var ég í
 þessu vighinu sjálfstátismama. Þeir
 hafa ekki gleymt þá andstátungarnar.

Þú þú umum samu, sem seldarviftar
 minni á sumrum um mög er.

Hjörtur hefir kvöldskólanefndu met þú
 ekki var talet, net mig um þessa skóla brýnd.
 Þeir svindla sér út styrk í félagi.

Hjörtur hefir dekrat net þú. Hann er
 formatur skólanefundar. Hannar ma
 segja að skólanefundarminni ^{þeir} aldrei í
 skólunum, svo öllu ma í þú ljúga.

Þú er þú ein í skólanefund Gútrúdu
 Jóhannsdóttur at aefni, blóðrentur bolsi.

Þann hefir skjallet mig uppí eyrum
 þú þú kemsla á dóttur þinni og þannu
 þú er þú þú í bekk til nýs þannu
 Þessu nokkurs, er þannu net þú þú

R.

^{var} og fjellrændur þar fyrir himno mikla
missum og hann gæfti á börnum.

Dehrati kemur þú þau gáfuðu, en hafti
horn í sítu himna torvænum og uppnefudi
þau. Þetta gæfti kemur í gl. þorpi og varð
ósmætt. En vegna þess, að líklegt er að matar
þessi sé lybbamenni, er hann í góðu gengi
því hit þi lata. En svo nefndi kemur ári
úr Vestmannaeyjum kemur, er var ein
vax not nár á námstíti hér mit háskólanu.
En eg hefi verið á sömum fjörlíkum nám-
skertum, og siglt til at kynna skóla matum
á Nottur löndum. Hér hefir heldur
aldrei verið þrigglat um at eg væri illa
af mig, heldur talmi í skærri röt
þennara.

Þat er ummög alþunugt
hoe mikil eg hefi þeypt af skóla á haldum;
myndum, blátum, tímeritum og bókum.

Þannir þennara kaupar ekkert og fjöl-
vita ekkert. Eg hefi fjölritað áskólin all
og þeir hafa fjölda myndu og fjölritað þess
þei. Þat er ekkert at mér at finna, emat
er þat, at eg er orðinn sextugur, og burð-
föt mín gáf þú þi meira þri frá þennu.

Þjótur er sambærmt þessu, ásviferim,
sér gátur og illgjarn.

Hann þjálpaði þú þess at hvetja Harald
þrá stáfi og mesta ár þorum þau, hann

og Guðrún inndelli komu frá kemmulestærfi.
 eftir Gp. skólann eftir einu vetrar kemmulestærfi.
 kemmulestærfi þessi var á gætis daga, þrjátíu og
 velviljút. Þessi tvö voru krakka best.
 Lvo var eg m. þ. þ. þ.

Nú kemma þarna Hjörtur, Teddi og einhver
 ungleg, gráherð komu kind, sem eg þá í fyrra
 og kemmt hefti í Petreks fjörðarheraði.

Nafn þess gæfleg og autsmihterleg.

Ekki veit eg hve lengi H. J. vestur
 ávagar með þessu lit. Þu at leikindum
 þattu þann þann betur en akkur Harald,
 sem vorum meiri kemmarar. Litilnemmi
 þola best þessumemmi. Það er alkunnar

Lvo er Teddör (teddi) enginn á gætismatur.

þessa. Þú er eg kominn at þú atviti
 þvornig eg get með velli minum, og veit
 á tug af þessu þessu með þessu.

Vitulega saggar þessi þessu þessu þessu
 þessu til alvörummar þessu. Og þessu
 þessu daga, og eg mun sveija þessu þessu
 þessu. Þú tel þessa þessu þessu
 og vestur at þessa með þessu þessu
 þessu.

1. Þessa min er, at eg þú stöðu minna
 þessu, og tahi vit þessu í þessu.

2. Þú þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu þessu. Þú vara þessu.
 Þú þessu þessu

3. Ef ekki næst samkomulag af eg gæi
stóðuna aftur, þá þreftu eg ^{er} þvert
ca 8000,00 þróur í gímmar til vit-
botareftirlaunum gímmum, og myndu eg
þó skatast um ca kr 2000,00 til hvers
mots vit at gegna kemslu.

Þat skal tekið fram at eg fékk fjög-
urra mánaða kemslu greidda hausti
1948 þó at eg væri þá veikur. En þat er
sitvenja at greita veikum kemur um
fjórðung styrk í veikinda forfallum.

Ekki veit eg hvort þetta þess nema einu-
sinni á e firmi, en grunnur leikur mér
á því at sumir haldi fullum launum
yfir ást þó at þeir séu frá verkum.

He þessu þessu Sigfússon ekki þungid þess
þess þessu er, sem hann hefir at miklu
og allu leyti verið frá verkum? T. d
E fyrra er hann lá margra mánaði
eplendis. Fékk þessu vighis þess ekki
full laun er þat er hann gat ekki vegna
vanheilsu gegn embætti? Þeg álit at
svo hæfi verið. Þat gengur ekki jafnt
yfir alla. Reglur eða lög um þetta
mál þarf at sennja hit brátasta.

Ekki hefir þessu málslastjórnin
látið mig þá veinar sárabætur. Honum
var þat innan handa. Þessu þessu handa

bóttum þess at senda, gefa út myndu-
 serius, biva til byrjendubækur, breyta eldri
 bókum, senda fullkomneni fölauds lýsingur
 fjöta hagvæðingra greinar o. s. frv.
 Samt at þessu geti eg leyst ef hendi
 engu áttur en áttir.

Þessi meðferð á mér gefur illt for-
 demni, og sýnir hvernig ósviðnir menn geta
 svindlytt þá, sem þeim virðist grótt at
 losna net. Í þessu tilfalli at geta þakkað
 kemslustundum sínum. Þar, og hvernig
 armastatar liggur hundurinn gróttur

Eg veit ekki hvernig á at taka þessa
 mál upp. Er ekki til leigast at spyrja
 fróðslumálastjórnar hvernig þann hefi heft
 þar sakir á hundurinn, samkvæmt upp-
 lýsingum armara, at bestvirkningu þyrfti at
 heita. Annars hefti mér þótt vent um
 at skólansfudin (eg veit ekki hvort þetta er íll undir
 stjálunni) þengi nokkur litgjöld vegna þessa (in
 solidum) og væri svo réttin frd.

At eg at stefna skólansfudinni?

Dörymálaráttuneytt getur þyrft
 skip at rannsókn þessa máls. Það er
 vilji minn og þrátt at svo sé gert

Ef þú vill hafa þeir ein hvernigleff
 á hundurinn í þökakorninu. Og er
 þú ekki rétt at eg þái re þringu þyrft þann?

Þetta var að heimta höfðarlega skata-
 leður hjá Jónslyndalastjóra fyrir árit
 sem leit. Þá og á þessum komdum um
 margra ára skeit, þá var, laugr. fram
 eftir lögskipaðu komskutinu. fyrir þat
 gengum út 1750,00. En þat var einungis
 lítil hluti af þri sem skapar bar.

Grátla til minn gegnum Jónslyndala-
 stjórn veitir ^{ekki} þygli. Þá þyfti, pro forma,
 af þessum einhverjum starf, þó hann leður
 mig virna. Skiljanlegt er að allir mál
 að þess myndu berfast met hinum og
 þessum á mál þri at eg þengi nokkurn
 hlut annan en aukna svíðingun.

En mér virtist þat þegar vandi að létu þá
 þá verri átrú, en eg þengi þá þessin.

Þat þá er ekki óvinsæli G. Jóni auk þess
 þess þess at mér var gefin þessin þessum
 þessum gjaf á 25 ára starfsfmalismun,
 og þess dýrar myndar ^{þess} litatar stórar ljós-
 myndar af Hvítárdal og Glerárþorpi, en
 12-1400 króna vör. Öll hin milli sem þessin
 voru um samskot gert þat, var mér sagt í
 bréfi og gjafalistam þess eg áttar sendan
 þess er ekki algengur úngjaþleiki.

Þá var þit indala á vegg, sem fylgdi
 myndunum, nær miklu dýrmetara
 en myndirnar.

Er góðlík á bak nit þetta? Ekki er
loku fyrir þat skotit, frá hendi vandra
mannar skólarefud. Gl. þvop er raustasta
þvop landnis, mest kemur á lafs þjórtur.

Komunumistar eru engum á þrum þvop-
ingum þeir i lubbaskap og knifstungum
i bak manna.

Þat er af gysum ástættum af þetta
mal verður at takast föstam þokum.

Þeir eru svo dranglyndur matar at
þat þvop þvopit nit þvop þvopit þvop þvopit.

Er ekki hægt at láta þvop þvopit
stjóra titra of þvop þvopit er látit dýnja
á þvopit fyrir þvop þvopit.

Þeir þvop þvopit sagt at þvop þvopit, niþvop
þvop þvopit þvopit, þvop er skólarefud þvopit
þvopit. Þvop er þvop þvopit i þvopit. Þvop
þvopit þvopit þvopit þvopit, svo þvop
þvopit þvopit þvopit á þvopit i þvopit þvopit.

Þvop þvopit þvopit sagt nit þvopit?

Þvop er þvopit i þvopit þvopit ni á þvopit
þvop er þvopit at þvopit svo þvopit
þvopit á þvopit og þvopit þvopit
at þvopit þvopit ekki þvopit þvopit, at þvopit
ni þvopit þvopit þvopit þvopit, og þvopit þvopit, at
þvopit at þvopit þvopit er og þvopit.

Þvop er þvopit ekki þvopit af þvopit.

Og þvopit segir: Þvop er þvopit at þvopit þvopit
er þvopit. Þvopit þvopit!

18.

Mig langar til þess, at biðja yður
at gefa mér góð ráð í þessu máli.
Ég þá aldrei rólega stund þar til
röðkerar þeir og bókengir, sem hér
hefir, verit sagt frá, þá ræðningu.

Veri þá bítarlegt að þreppa þegar í
stað frátöluhlástjórn um einhverja upp-
bót mér til henda þyrr stóra skólaar,
og geta þess at þá, at ég var hræddur,
til þess at segja af mér, veri alöglegt og
oransakat mál, sem gyfi leikið ápps til
at þyrirbyggja at þvíðik lögleysu yrdi endur-
lekin, þar sem röghurður, manmóðs-
þjófnaður og alöglegt spark er opinberri
stöðu, veri þrímíuelt mál.

Þetta er orðið svo langt mál, at ég bið
yður þyrirgeþvingun. In ljá þessum mála-
lengingum varð varla komist. (Hver vegna kom
uppsögnin aldrei)

Með hárri virðingu
Reykjavík 8. ágúst 1950

Johann Geheving
p. t. Barmahl 9, sími 5155.

Til
mr. dómsmálaráðherra

Þjarna Benediktssonar.

rd

Þaðstrýgts herri Dömsmálaráðherra
ég hefi gefið fyrir gefa mig stund þetta

svo er máli efni, að þástríma mála stjóri,
hefur um Gáa bíl, verið að kenna mig,
í burtu af leið þessu sem er við Láhólmyggju
og komanista stjórnun, eða það herra. Eftir,
komanista stjórnun.

Þessi efni, og lánandi, g. Hlédal, þástríma
og sagði þessu vorkerfningu sinni,
Gudni Hlédal, að sinin hefði ekkert
við þessa sönd að gera, sem hún mætti er á,
þetta, sagði hann 1944. Það var að einu
af þessu að þessi, á þessu meðan láta undan,
minni máttu, sagði vorkerfningu sinni mig,
niðurlaga ég að þessu herra, það herra að
ganga í máli, og lofa mig að vera þessu, á láninu,
um íakvöldin tíma, 3 ár. Þátt ég uti, að þetta
herra ekki undir ydru ráða máli: þá hefði þessi,
samt, aðstaða, rás, og völd sem Dömsmáli, til herra,
ég varn þessu þessu, í gamla, daga,
og þessu herra sem er 85 ára en eglóga.
27 júlí mátti. Svo það tekur varða að
næra mig, í herra, þessi ég er alveg

að kalla heylu laus með höfðu, í
 öllum líða mätum, og svo fjórir og
 afall. um syðustu, boðstjórnar höfðingja
 um pólin. og var, á ferða lagi inni
 hlidum, að afta. flokki sjálfstæðis manna
 fylgi. svo komandi hnefnum. hriðum,
 ekki völdum, þá voru lífi. dæmt lezt,
 þui komandi. áttu. aldrei að. sjá.
 Atþingishúsið, nema að utan.
 ni. eru þeir, aldrei, í söguni, leiri.
 höttu leigir, eins og einmitti, ni
 telja fjórin, trú um, alskenas, afbeldis, og
 límd. af háffu. hins opinbera.
 er, ekki hægt. að banna, útkomu, bráðs.
 fjóruviljans, þui fyr, þui betna.
 viðskandi á falli, sem, og vorð fyrir.
 og clatt um hila, dót, og sprakki.
 sjónhimnan í vinstra auga, og er.
 buinad hángr, til opugnleikning, líkval þó.
 en er búnað vera slæmt af þui í lömánu.
 ni vantar mig að þá gleraugu og get ekki
 borgað þag sjálfur svo þá og sprautu,
 um líða höfðingja og er eins, ekkert að
 borga með, nema Elli laurindemul 4000kr
 á máni. þér meigi ekki skilja mig að og sé að
 beðja yður um hjáln heldur leggja með,
 mjer að Þorini, sjái sér fent að.
 gneða í vandannum. það voru mjer kært
 og þakka yður fyrir frömu stundning yðar um mig
 yðar Einlægur
 Ólafi Stenborg góðhálsgölu 7 þyð

Reykjavík, 13. desember 1950.

Góði vinur og frændi,

Ég hef athugað nokkuð það, er ég ræddi við þig áður, um möguleika til að ætla þér einhver eftirlaun á fjárlögum. Eins og sakir standa tel ég ekki fært að bera fram um það tillögu.

Fjárveitinganefndarmenn segja ekkert fordæmi þess nú, að hreppstjóri hafi fengið eftirlaun og einhverja aðra ástæðu þurfi því að fara fyrir þessu. Að óbreyttum lögum mundi og hinn almenni ellilífeyrir minnka í blutfalli við greiðslurnar á fjárlögum og þess vegna svo tvísýnn hagar að fjárveitingunni, að ekki borgar sig að eiga við hana, nema fullt öryggi sé fyrirfram fyrir samþykki. Eins og er tel ég það ekki vera.

Er við hittumst getum við betur talað um málið og þá ef til vill nýjar röksemdir fyrir slíkri veitingu.

Ég skal aðeins geta þess, að ég drap á málið við þingmann ykkar Suður-Pingeyinga, Karl Kristjánsson, og þó að hljóðið í honum væri vinsamlegt í þinn garð, var hann heldur letjandi þess, að nokkuð væri gert, og spurði, hvort þú mundir vilja taka við slíkri greiðslu. Ég taldi það lík-

Herra bóksali

Þórarinn Stefánsson,

Húsavík.

legt, en tók þó þerum orðum fram, að ég hefði ekki minnst á málið við þig. Þetta vil ég að þú vitir, ef einhver orðasveimur kemist á þetta norður þar eftir Karli.

Ég vona, að þér og þínu fólki líði vel.

Með bestu kveðjum,

þinn einlægur,

Gunnar Bjarnason

kennari

Ráðunautur Bfl. Ísl. í Hrossarækt

Hönneyri, 2/8, 1950.

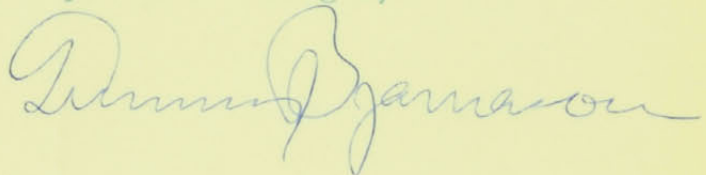
Herra utanríkisráðherra
Bjarni Benediktsson,
Reykjavík.

Kæri vinur.

Þú mátt til með að fyrirgefa kvabbið, sem ég leita nú til þín með. Það er út af réttindum til að kenna á bifreið, sem mér er sagt að heyri undir dómsmálaráðuneytið. Hér er uma að ræða ágætán dreng og áhuga- saman okkar mann, sem tók meira próf á bifreið s. l. vetur og fékk hin beztu meðmæli kennara sinna. En fyrir austan er bílaeftirlitsmaðurinn harðsmúinn kommúnistapjausni, Gísli Björnsson að nafni. Hann hefur út-vegað flokksbróður sínum, Óskari Guðnasyni, réttindi til kennslu og vill láta hann sitja einan að veiðinni. Hann gekk svo langt, að hann stlaði í vetur að svipta Helga á Hoffelli kennararéttindum, en hann hefur verið aðalbifreiðakennari héraðsins síðan 1930. Því gat ég bjargað með því að finna í Atvinnumálaráðuneytinu bréf um réttindi hans undirritað af Tryggva Þórhallssyni. Mér datt nú í hug, hvort þú getir ekki látið leysa úr þessu, og veitt Jóni réttindi til kennslu, sérstaklega til að beygja ofurlítið þennan Gísla Björnsson, sem raunar veri réttast að svipta þessari stöðu og setja Helga á Hoffelli bifreiðaeftirlitsmann í hans stað. Helgi nýtur allra trausts og vinsælda.

Um pólitíkina vil ég segja það, að ég undrast ef ekki verður farið að hugsa eitthvað um raunhæfar landvarnir. Ég er ekki hræddur og er fús að ganga undir sömu örlög og þið flokksbróður mínir, en mig langar hins vegar ekkert í Síberíuvist, hvorki í vetur eða síðar. Mér finnst hins vegar liggja í augum uppi, að Rússar ráðist á þann staðinn, sem varnarminnstur er, þegar þeir hugsa til hreyfings hér vestur frá. Ég tel það liggja við glæp að hafa landið varnarlaust lengur, eftir að séð er, hvað Rússar eru ákveðnir í árásaráttunum sínum.

Kær kveðja. Þinn einlægur,

Slefi ath. bresifit. Adalsteinn Björnsson er 55 ára gamall
 13/6. n. k. Hann er föður bróður Bjarna Sna Björnsson er lektur.
 Þriðjulegar matar í alla stöð. En þess ritar vel kemur
 allur slóðhættum á skipasmið & stöðinni og þá hefur fútt
 traust hennar. Hann er jafnadrámadur, hefur verið þar í
 listu til frambúts til uppstillingar, en er að mestu
 minn ópolitískur. Hlutur hann er settur sem eftirlit
 matar við smið. Sleipsius og Sitar l. veldy og þá er
 leit ábyrgðar veldy í 6 man, mynd. forstjóri nota sí
 þann möguleika að öðru dænsken ábyrgðar veldy or
 samandr. bresifit.

Júlíus er 60 ára 4/7. n. k. Hefur hann hefur síð að halda
 áfram að sigla, mynd. hann þurfa síðlaka undan
 þágu og Samkomuley við forstjóra um að þá þat
 í eitt er í sem, samkv. vonum og reglum um störf
 alder yfirmanna þjá Eimskip og Ríkisskip. Hann er
 húsvegi þriðjulegar þar í störfi smið og fútt traust,
 mentu hans og reynsla möguley til að gegna þessu störfi,
 að öðru er þessi að hann hefur þá ekki hóf í
 hendi slíkt eftirlit með smið. Sem Adalsteinn.

Hann var aðrir yfirmannar framfærðar matar, en er ein
~~þin tillaga er þessi~~
 talin ósögur Spálfshatidom. Min till. er þessi:

Ad Adalsteini er falist eftirlit með vordskip
 innu og veldjain þar sem l. veldy og ábyrgðar veldy
 stjóri yfir ábyrgðar tinnabild, en ad Júlíus þar
 þar jafnframt stöðu hans sem l. veldy or
 á M/S. "Hekla" þar er ein me Samkomuley veldy

og vestr í vörðslipinu. Matti þá stafta þeim yfir
þamun líða at Adalstein þótt í steklu og Júl-
ius á landskipit. So eg ekki. þessum Pálmi
götu varit aukastöðunum, ef þann hófa þessu

L. 7

FÉLAG VEFNAÐARVÖRUKAUPMANNA

Í REYKJAVÍK

23. maí 1950.

Hr. utanríkisráðherra
Bjarni Benediktsson,
Reykjavík.

Vér leyfum oss hérmeð að senda yður ályktun, sem samþykkt var
á auka-aðalfundi í félagi voru, 19. þ. m., svohljóðandi:

"Auka-aðalfundur í Félagi vefnaðarvörukaupmanna í Reykjavík,
haldinn 19. maí 1950, telur að Verzlunarráð Íslands hafi að
undanförnu ekki túlkað skoðanir félagsins í viðskiftamálum
og krefst þess, að stjórn félagsins verði höfð með í ráðum
um allt, er að innflutningi, verðlagningu og dreifingu vefn-
aðarvöru lýtur, a. m. k. þar sem Verzlunarráð Íslands væri
annars kvatt til."

Væntir stjórn félagsins að þér bregðist vel við þessum óskum
félagsins og að góð samvinna megi takast milli yðar og þess um lausn
þeirra vandamála, er smásöluverzlun varðar, eða vefnaðarvörukaupmenn
sérstaklega.

Virðingarfyllst,

Félag vefnaðarvörukaupmanna

Jón Helgason

Dendurson

ALPINGI

14-7-50

Heidr. vin,

Þeg teld varla að ég gæli
tekist á heildur þad raun-
sáknarstarf með "innviðgátning
team" sem um ræðir, euda
myndi þad semiliga þjorlegja
mig algjorlega þingtröfum í
hænt. Þakka annars þyrir
tilbed þitt og gæðvilja.

Með harki kvæðum
þínum

Þíðann þjárfelag.

Skjálín eudarsauclast þínum.

1/

Vestmannaeyjum, 8. júní 1950

Þessi ræðsla!

Eg hefði loks í dag ákveðið, að
 biðja um lausn. Eins og eg sagði þér
 á veturn þá hafði vetráttan í Vestmannaeyjum,
 línkum fyrir hluta vextar, svo slæm
 áhrif á heilsu mína, að eg gat ~~meina~~ met
 nauðmyndum og heikjum standað mín
 daglega skyldustörf. Þótt eg fengi 5 sinnum
 lúgnakvæf (og í eitt skifti hafði eg þot
 í Svíkum) var eg ekki frá störfum
 nema einu sinni, 1/2 sólarhring.
 Eg þori þú ekki, - þó að mér þykti
 þot mjög slæmt, - að hotta á
 vaxu í Eyjum næsta veturn og vil
 þú í tæka lít biðja um lausn
 frá 1. ágúst t.d. að telja, -

Frundad.

Vestmannaeyjum,

Mér líkadi og líkar stöðit, miklu
betur en málförslustöð. Á þri stöð-
- þeim þrotlausa erli og striti og striti,
sem þri stöðir óhyakvörinlega
fylgja, var eg á o.l. sumri ordin
mjög þreyttur; þó varn eg ekki ordit,
nema um 5-6 klst. daglega. Í Eyjum
hinsvegar hefi, að jafnari umit alla
vika daga 8-10 stundir og aldrei
ordit vinnþreyttur. - Eg hefi haft
mjög neglusamt og gott og samstarphast
stöðfólk. Þessvegna hefur dröngur-
- um af stöðir okkar, þarna frá 1.
ágúst. o.l. ordit öllum vonum
betri; og mun h. skrifstofustj.
Magnús Gíslason best geta um það
bort; eftir þri sem eg hefi samfrit

Framhald

í gegnum fleiri en
 ein af vinum hans. Eg skal líka
 lofa þri^{5vo} ad framfarlega sem eg held
 heilstu og líf. Til 1. ágúst m. k. eða
 er eg lát af embættum þá skal
 vera ótrúvís og miklu betri a. m. k.
 fjárhagslega hlitni á embættum, en
 er eg tók út þri.
 Eg sakna þri^{5vo} mjög, ad fara
 frá Vestmannaeyjum og þó einhver
 nis opinberri þjónustu, en það
 stöð hefur fallit mjög í alla
 stöð mjög vel þó ad þessar kafi
 hlaupt smútra á þróttum á milli
 Min og fjármálaráðherra (Þjórn Ólafssonar
 og Eysteins). Hinsvegar var samvinna
 allaf met mestu áætun milli Min
 og J. P. Jósefssonar og Magnúsar
 Gíslasonar (B. Ól. tók af mjög
 mál Helga Ben. (Ca. á 20 þús.) sem eru hatti

Sornhald

með samþykki Magnúsar

Vestmannaeyjum,

Gíslasonar afhent Svbj. Þórsyni

fél flutnings f. Hóstaelli og feth

þat, móti minum vilja, þat i hendur

Kristján Guðlaugssyni, Eysteini

Sendi mér hvísegar ökurteist

og "öembættislegt" svinkeyti útaf

úrheimtuatgerðum minni hjá

þegaritgerðum í Eyjum, en eg

svað þu á viteigandi (Kartesian)

hætt, enda kom i Gös at þann hefti

ekki hugmynd um at er eg tók

vit embættis skuldari þegaritgerðum

þat, i ve. embættis, umlega 170 þús.

Komur og tók mér fjöllega at

la þu skuld byggja með bankaþrygð

en þu er nú greidd at fullu og

öllu og meira til. -
Eg tit þig fyrir þess þetta, sendi
þu skrifa þess, at sjálfgerð einsongu, sem
privat-bref, sem kúna og okalabrítu. Karsten Kjetilsson

FULLTRÚARÁÐ SJÁLFSTÆÐISFÉLAGANNA
SIGLUFIRÐI .

Siglufirði, 13. apríl 1950

Á fundi Fulltrúaráð Sjálfstæðisfélaganna í Siglufirði, haldinn 6. apríl s.l. var samþykkt eftirfarandi áskorun:

"Fulltrúaráð Sjálfstæðisfélaganna í Siglufirði skorar á hið háa Dómsmálaráðuneyti, að það hlutist til um, að dómum fyrir upp-
potið 30. marz f.á., sem nú hefur verið skotið til Hæstaréttar, verði hraðað og endanlegum dómum fullnægt skilyrðislaust"

Virðingarfyllst,

Sig. Órnason
-----
ritari

Til Dómsmálaráðherra,
Herra Bjarna Benediktssonar,
Reykjavík.

Reykjavík 14-6-50'

Hr. dómur málavátt herra Bjarni Benediktsson
Hefi lesit bréf Hr. Pálus Lofssonar og finnst
mér þat fundulegt ef maður i hanns skötun,
þat er þrungið sjálfshæli, hrak og öllu. Hvat
hefir svoa mikill matur at áttast?

Yfir lýsingar skipstjórnarmanna er yfirleitt
á einu hund. at fyrirkomu þeg herbergja i þessu
vælanlega skipi sé gatt og skipit nozilega hrak-
skritt. Þykir leiki og til högun i niðurni og mark
annat liggur ekki fyrir at svakomun máli og er þat
vega mikil at vel sé frá þui gengit.

Þorbjörninn virðist bygja mikil upp úr þui, at þega
til i hendu sinni þat sem belur mi fars. þegar
skipit er bykkt, gættu er gatt þat sem þat nær. Örygg-
ast er, at binda sem flesta spatta á þu en bygging
hefst, svo breyða þarfi sem minstu, þui þat er efir-
lega djúrt. Ég held mér sé áhættu at fylgja þu,
at Ólafur Th. Sveinsson hafi ekki komit út sögu
þessa skips fyrr en hannum var sjúð leitningis
eftir unaliv skrift sárunga. Hann var ekki i rítt um
með þetta sagt i hann mér sjálfur. Atalheim Björnsson
hefir aldrey verið Friðbjörn á Gsi. Markað meti flegra
saga, þetta nozi i bitu. Virðingarfyllt
Julius Alafsson
niðbjörn.

JÓNAS G. RAFNAR

héraðsdómslögmaður

Akureyri - - Símar 578 og 618

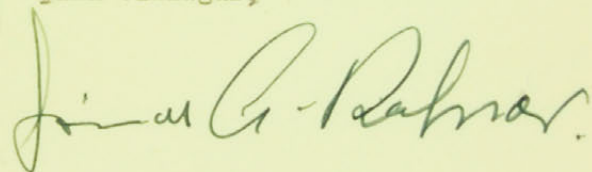
Akureyri 8. ágúst 1950

Hr. utanríkisráðherra Bjarni Benediktsson,
Reykjavík.

Lárus Pétursson, sonur Péturs Lárussonar, kaupm. Akureyri, var hér í þenum fyrir skömmu. Tjáði hann mér, að hann hefði mikinn áhuga fyrir því að komast að hjá rannsóknarlögreglunni í Rvík. sem fasturx starfsmaður. Lárus byrjaði á lögfræði, en hætta námi og hóf þá verzlun í Rvík. Vegna ýmissa örðugleika hefir hann orðið að hætta verzluninni.

Ef starf losnaði hjá rannsóknarlögreglunni, gefi ég Lárusi beztu meðmæli, enda hefi ég þekkt hann til margra ára. Hann er greindur maður og traustur. Alger reglu- maður í seinni tíð.

Kær kveðja,
þinn einlægur,

BJARGARSTÍG 2 ,
Reykjavík.
!!!!!!!!!!!!

Reykjavík, 9.febr.1950.

Herra utanríkisráðherra Bjarni Benediktsson
Reykjavík,

Mörg ár eru nú liðin síðan þú og Sveinn bróðir þinn heimsóttuð okkur hjónin á heimili okkar, Garði í Kelduhverfi, en ég man það var á sólskinsdegi um hásumartíð, þið á skemmtiferð ásamt fleirum.-

Síðan hafa árin liðið, margt breyzt, og þú hafist hátt til valda og metorða, en reynsla okkar af þínum góða föður, Benedikt Sveinssyni fyrrv. alþingismanni, afa þínum og ömmu, sem tóku Fjólu sálugu, systur mannsins míns, og ólu hana upp sem sitt barn, allt blæs þetta mér því áraði í brjóst að leyfa mér að skrifa þér. Mikið traust gefur það mér að þú fylgir og starfar fyrir Sjálfstæðisflokkinn, sem við hjónin höfum fylgt í mörg ár.

Svo er mál með vexti að við fluttum hingað til Reykjavíkur í haust, og festum kaup á hæð í húsi hér, Bjargarstíg 2. Sonur okkar, Stefán, var innritaður í læknadeild Háskólans í haust, en dóttir okkar er skrifstofustúlka í Þjóðleikhúsinu. Langaði okkur að geta búið þeim heimili hér. Er nú Bogi atvinnulaus og er það auðvitað allt annað en gott. D. tt mér þá í hug að snúa mér til þín, ef þú vildir sýna okkur þá vinsemi að hjálpa í þessu efni. Bogi er auðvitað allshugar feginn hvaða atvinnu sem í boði væri, þó er nú erfiðisvinna honum óheppilegri, en hann er viss og trúr að hverju sem hann gengur, og ég vil einnig geta þess að hann skrifar góða rithönd.

Ég leyfi mér að hringja til þín eftir nokkra daga, ef þér sýndist að veita einhverja úrlausn í þessu máli.

Kveð þig með vinsemi og virðingu, og beztu árnaðaróskum,

Sigurveig Einarsdóttir

Sigurveig Einarsdóttir frá Garði.

SINDRI

TRADING COMPANY LTD.

TELEGR. ADDRESS: SINDRI REYKJAVÍK

Reykjavík, 10. jan 1950

Iceland

Your ref.:

Our ref.: Einar Ásmundsson.

Hr. utanríkisráðherra,
Bjarni Benediktsson.

Einkamál:

Vegna viðræðna, sem við áttum saman á skrifstofu þinni í utanríkisráðuneytinu þann 7. þ.m. þykir mér nauðsyn bera til að skrifa eftirfarandi bréf til að mótæla því, að ég hafi verið með hótanir um að nota mál þetta til árásar á ykkur, og til að skýra mitt sjónarmið enn frekar, en ég gat komið við í fyrumgetnu samtali.

Það munu nú vera c.a. 30 ár síðan ég kom hingað fyrst til bæjarins, og þessum árum hefi ég fornað einni og sömu stjórn-
málalastefnunni mikið af þeim tíma, sem ég hefi haft aflögu frá
mínum daglegu störfum og stundum meiri tíma, en ég mátti missa
frá því að framfleyta mínu stóra heimili. Eftir að börnin hafa
vaxið upp, hefi ég talið mig svo lánsaman, að þau hafa einnig
viljað leggja sinn skerf til sigurs þessari sömu stjórnmalastefnu.
Ennfremur hefi ég verið svo heppinn að það starfsfólk, sem hjá
mér vinnur er yfirleitt fylgjandi þessari stefnu og sumir góðir
liðsmenn.

Hvers hefi ég þá krafizt af flokknum fyrir það starf og
þær fórnir, sem ég sjálfur, fjöldskeylda mín, starfsfólk og
fyrirtæki hafa fært flokknum? hefi ég verið daglegur gestur
hjá forustumönnum flokksins um að fá opinbert embætti fyrir sjálfan
mig? skrifstofustörf í ríkis- eða bæjarfyrirtæki fyrir syni
mína? hefi ég ekki krafizt að fá að sitja fyrir um einhverja
þá miklu jarniðnaðarvinnu, sem bærinn og ríkið láta framkvæma?
eða hefi eg maske krafizt flokkinn um nokkra tugi þúsunda, sem
ýmsir velmetnir flokksmenn skulda fyrirtæki mínu?

Nú, ég held, að ég geti fullyrt, að einiskis af þessu hafi ég
krafizt og því síður komið til hugar, að ég gæti komið fram með
hótanir í gegð forustumanna flokksins fyrir þessi eða önnur at-
riði, sem mér dytti í hug að bera fram mér eða mínu fólk til
hagsbóta.

En hins hefi ég setlazt til, að ég og mitt fyrirtæki fengi
sama rétt hér og aðrir hjá fulltrúum flokksins og ráðamönnum í
hinum ýmsu embættum. En í því efni vil ég fullyrðaað hlutur

SINDRI

TRADING COMPANY LTD.

TELEGR. ADDRESS: SINDRI REYKJAVÍK

Your ref.:
Our ref.:

II.

Reykjavík,
Iceland

minn hefur þá margoft verið fyrir borð borinn, í því efni vil ég taka dæmi : Í nær tuttugu ár hefi ég sóttst eftir að fá hæfilega iðnaðarlóð á viðunandi stað, þrátt fyrir að á þessum árum máni vera þúið að uthluta mörgum tugum af slíkum lóðum, þá hafa mínir ágætu flokksmenn ekki séð sér fært að verða við þessari ósk minni og verður nú starfsemi verkstæðis míns að fara fram að nokkru leyti úti á einni fjölförnustu götu bæjarins.

Mörg fleiri dæmi gæti ég nefnt, en hirði ekki um það nú, þetta er lítil mynd af viðskiftum mínum við flokkinn. Ég og mitt fólk höfum haft það góða hlutskifti að vera veitandinn, förustumenn flokksins hafa verið byggjandinn, án alls endurgjalds og þannig tel ég að það eigi og megi gjarnan vera.

En þegar launin eru þau, frá þeim fulltrúum, sem flokkurinn skipar til framkvæmda, að ur verður ofsókn og arás á atvinnu manna samfara skemmdarverkum á efniskaup einnar þýðingarmestu iðngreinar landsins, eins og átt hefur sér stað í því máli sem ég átti tal við ráðherrann um fyrnungetinn dag, þá tel ég of langt gengið. Og er mér nú eins farið og manningum sem taldi högginn, sem hann var slegin, en ég hefi ekki ætlað að líða þau bótalaust.

En leikurinn er í stuttu máli þessi, fyrst er hafin áróður og rögur um forréttindi sem mér hafi verið veitt alls overðugum þó að það sé sannanlegt að mín afskipti af jarnkaupunum sparaði minnst c.a. 350. þús. krónur í erlendum gjaldeyri, þá var því logið að jarnið væri svo dýrt, að það væri ekki kaupandi, ennfremur var því bæt við, að jarnið væri svo slæmt að það væri ónothæft, þá var gengið í það að lækka álagninguna ofan í 5 % á c.i.f. verð en algeng heildsöluálagning er 11 % á kostnaðarverð en heildar álagning er 40%.

Nú var höfuðáformið eftir, það átti sem sé að þemja við Pólland um viðskifti, í sendinefndina varð náttúrulega að velja mann eða menn náttúrulega sjálfstæðismenn, sem væru hafðir til þessa "fína" verks og virðist það vera þýðilega af hendi leyst, jarnkvotinn lækkaði um tvo þriðju. Í nafni sendinefndarinnar er farið í utanríkisverzlunarmálaráðuneytið Pólska ég eða firma mitt rögrorið og allt í þessu ágæta lagi, frá Póllandi verður ekki keypt svo ofint og ógagnlegt efni sem jarn, nema að mjög litlu leyti, þaðan skal nú keypt ymislegt emelerað fullunnið skran m.m.

SINDRI

TRADING COMPANY LTD.

TELEGR. ADDRESS: SINDRI REYKJAVÍK

Your ref.:

Our ref.:

Reykjavík,

Iceland

III.

En þá er það, sem pólvörjárnir eru búnir að sjá hvað hér er um að vera og er ég látinn vita og ennfremur, að þeir hafi hugsað sér að afgreiða hingað til lands 2000 tonn eða sama magn og á s.l. ári. Að vísu geri ég ráð fyrir að nefndin geti sagt, að þeim hafi ekki verið boðið þetta, en eins og nú standa sakir er járn ekki boðið fram í samningum það verður að sækja á.

Þegar ég kom á fund ráð herrans þann 7. þ.m., gerði ég það í goðum hug og bauð aðstoð mína til að leiðretta á viðunandi hátt það skemmdarverk sem hér hefur verið unnið, og er það fjarri mér að vera með nokkurar hótanir í þinn garð eða annara sem ég tel að enga sök eigi á því sem hér hefur gerzt. En það verð ég að segja, að ég mun leggja allt kapp á og gera kröfu til að fá viðunandi lausn á þessu máli, vegna mín, sona minna og annara starfsmanna minna svo og vegna hinna fjölmörgu starfsbræðra minna hér í þænum og víðsvegar um landið sem standa með mér í þessu máli og telja þetta eins mikið sitt mál eins og mitt, því að ég hefi það fyrir rétt, að þeir sem hafa notið góðs af starfsemi minni í járnkaupunum frá Póllandi, telja, að þau hafi heppnast vel og eru þar á meðal ekki óreyndari fyrirtæki en Samband Íslenskra Samvinnufélaga, sem hefur átt viðskifti við mig um Pólsku járnkaupin og hefur komið að öllu leyti mjög drengilega fram í þeim viðskiftum.

Virðingarfyllt,

Einar Ásmundsson

BJÖRN GUÐMUNDSSON

GENERAL MERCHANDISE

P. O.
BOX 116

TELEGRAMS: HEIMAÆY

TELEPHONE: 73

OUR REF

YOUR REF

VESTMANNÆYJUM

ICELAND

DATE

15. júlí 1950.

Tala við dv. Póll.

Herra dómsmálaráðherra
Bjarni Benediktsson,
Reykjavík.

Heiðraði herra:

Ég hefi að undanfögnu átt í talsverðu stríði við innflutningsyfirlögin um að fá gjaldeyris- og innflutningsleyfi fyrir gleri Bretlandi fyrir að upph. kr. 1200.00., en án nokkurs árangurs. Ég er sem stendur að endurbeta húsakynni verzlunar minnar og vanhagar mjög um gler þetta, svo að þar endurbætur geti haldið áfram.

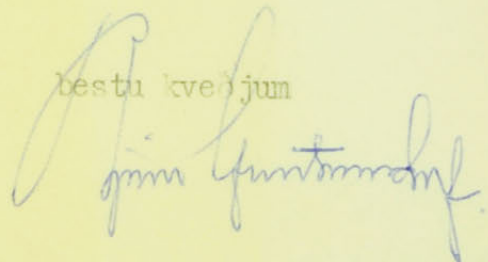
Vildi ég nú biðja yður liðsinnis í þessu máli og beita áhrifum yðar á þann veg að verða mætti mér til hjálpar þessu viðvíkjandi.

Mér er það fyllilega ljóst að vert er samandi að vera að ónáða yður í sambandi við svona mál, - en þar sem mér er mikil nauðsyn að fá glerleyfi þetta, og sérstaklega stendur á vona ég að mér fyrirgefist.-

Illt þykir okkur sjálfsteðismönnum hér að Gunnar Þorsteins skuli vera að láta af stöfum sem þjárfógeti hér. Gunnar er hið þryðilegasta yfirveld og slamt að missa hann eftir svo stutta dvöl. Er það von okkar að hingað veljist ekki lakari maður en Gunnar, og eru miklar vonir tengdar við yður í þeim efnum.-

Með fyrirfram þakklæti og

bestu kveðjum

göt: vinur!
vilt þú ath. þessa umsjón g. d. & g. samt: komur
drikk-rök þin á lögunum en lét þin bevergi vit.
bet: t. þyðis
v/s Gzín 11-12-50

Á Talsleimu Björnsson, sá um byggingu "Ljó" og var
á henni Tveitshöri í 8-9 ára, þegar flekka var byggt fyrir
hann þar sem Tveitshöri og sá um byggingu hennar.
Í þessum báðum skipum eru sarskonar vélar. Á klas
Polar Dies el. áaukar vélar. Í nýja vart skipinu verða
Crossly-velar enskar. Í nýja skipinu verða allar
vélar skipisins frá sömu verksmíðju, en í Ljó og flekka
eru hjálpar vélar áuaukar. Þukhvélar. Vegna þessa
er það hagkvæmara að hafa þunnagan manna
vélum, manna frá verkstæðinu sem smíta Ljó þor,
þar sem þessar vélar eru nastum áþekktar hafi á ló-
ndi. skiflið nakkru út vel sakist í fyrstu. Er Á Tals-
leimu Björnsson ^{er} hvorki hafari eða áhafari en á þessu þvi
hann er þessum vélum ákannur eins og flestir á þessu.
Skipasmíðja stóð in her ekki ábyrgd á vélum skipisins
í 6 mánuði, það er verksmíðjan sem fram lét in vél-
arnar, sem hefir alla ábyrgd. það er líka þannig, að allir
ábyrgdar-vélsjóvar, sem komit hafa mat skipinu til laeds-
sins, eru frá vélum ~~ekki~~ stóð um um, en ekki skipis byggingu-
félögun um. huda salar forsjör um um ábyrgd er vélshjör
en ekki fyrir skrátt skipisins. þannig var þetta hjá linskipi
að það hefði ábyrgd ar vélshjör á illum sinum nýja skipum.
það mi vel verq, að það megi spara 50 þús. kr. í þoppinum, að

Maðan ábyrgðar manni þá verkstadium, um leit er fornat
ábyrgð velvænks ladi síns, lekur þá úlgerðin alla eðallu. gsetta
er abriti, sem úlgerðin gerir upp rit gjalda sig. Ólafur Þoenisson
skipaská unar stjóri lalldi þetta van ratið og heili forstjóranum
af þat. Hann lalldi þat ratið bgra, at Hvalstein Björnsan yrdi úli rit
byggjingu sem lekur kar ratið unaulur úlgerðerinnar, en si
sem atti at vera þar Truelbjörni foni rit á lit settum tínu
4-5 mánuðum átar em byggjingu er lalldi og hefdi sínar
skyllur og ríllineli og fylgdi rit met vinnu og líl héguna
allsi. Eg lalld þetta rit lji Ólafi og vel gera hann orð at min
um. Ólafur vildi ekki eða lalldi ritta líllágu forstjóranum, at
ötur lezli skiflið hann sér ekki af þessu. Eg sé ekki árlu
líl at or lengja þetta. tínu ljósan punkti sé eg í brofi forstjóran
at hann stingu upp á bannli Kristóferssyni sem skipi þorra ríjja
skip síns. Tal eg þat vel ratið at hann verði þar árlu matar, því
hann er álall reglusamur og ágralur matar í sínu starfi. Eg
örka honum líl hann ingja met starfan.

verit þér blessatir og salir. og gýrir gefit þér ónatit.

Virdingarfyllt
Julius Alafsson
nelbjóri.

Reykjavík, 27. marz 1950.

Eftirfarandi tillaga var samþykkt á aðalfundi Þingstúku Reykjavíkur, sem haldinn var dagana 24. og 25. marz s.l.

"Aðalfundur Þingstúku Reykjavíkur haldinn 24. og 25. marz 1950 létur í ljósi einlægar þakkir til dómsmálaráðherra Bjarna Benediktssonar, fyrir byggingarstyrk þann kr. 249 þúsund sem fyrir hans tilstilli var veittur Góðtemplarareglunni í Reykjavík á síðastliðnu ári".

Þetta tilkynnist hérmeð.

Virðingarfyllst

f.h. Þingstúku Reykjavíkur.

Sinarþjórnun *Guðm. Ellingson*
þ.t. *Þingstúka*

Til hr. dómsmálaráðherra Bjarna Benediktssonar,
Reykjavík.

Íbúðir í bæjarhúsum:

Gísli Kjærsted kona og 3 börn býr í kjallara á Sólvellagötu 34. Er í ónáð og húsnæðið alls-endis ófullnægjandi fyrir svo stóra fjölskyldu. Mæli mjög eindregið með því að hann fái íbúð.

Magnús Jóhannesson, bragga á Reykjavíkur-flugvelli, kona og 4 börn. Dugnaðarmaður, sem er að reyna að brjótast áfram. Bragginn átti að fara fyrir 16. apríl. Eftir brotttöku braggans er algert húsnæðisleysi. Mjög hjálparverður.

Otto Guðjónsson Skólavörðustíg 4 eða 6. Býr með fjölskyldu í alls-óhæfri þakhæð. Fátakur og hefur átt í basli, en ætíð staðið með réttum málsstað. Honum þarf að hjálpa.

Ekkja Þorleifs ljósmyndara, sú, sem Þorvaldur Þórarinsson lét bera út. Mun búa í hreysi uppi í holti. Vegna forsögn málsins og verðleika fólksins væri hyggilegt að hjálpa því.

Bjarni Óskarsson, Barónsstíg 30. Mun eiga erfitt uppdráttar.

Albert Sigurðsson, Drápuhlíð 18. Innfæddur Reykvingur með konu og 1 barn. Kommar munu hafa heitið aðstoð.

Elísberg Pétursson, Reykvíkingur í marga ættliði. Guðmundur H. Guðmundsson sérstaklega kunnugur högum hans.

Bjarni Benediktsson

nollaig 1950

o dtugaidh dia
gach beannacht
agus sonas duit
an nollaig seo
agus i rith na
h-aithbhliana

Seán Leachlúide

ILLUSTRATION: A DETAIL FROM THE "DOMNACH AIRGID"

Dear Mr. Minister & Mrs. Benediktsson,

Your set of spoons was simply
wonderful & we thank you kindly
for the wedding gift. We shall
always remember you when
serving coffee - "kettla" shall
become known to many all over the
world.

Ann & Bill

Roma - Grande Allerg Bernini - Bristol in Piazza Barberini - (Borgarskjallasafn Reykjavíkur)

GRANDE ALBERGO BERNINI - BRISTOL
in PIAZZA BARBERINI - ROMA

Handwritten scribbles and illegible text in the top left corner.

Handwritten scribbles in the top right corner.

Björn

Handwritten scribbles in the middle left area.

GRAFICHE IGAP

Handwritten scribbles in the middle right area.

VALLA

Handwritten scribbles in the bottom right area.

Riproduzione vietata. Giugno 1949

Méð til að undirbúa
og skipuleggja veitingar
Íslendinga (Kj. 30/3.50)

- 1) Þorvaldur Þorsteinsson Efr.
- 2) Tryggvi Sveinbjörnsson,
form. Þunnevasamb.
- 3) Jón Stefánsson, stud. jur.,
Ísland.
- 4) Björn Björnsson, form. lögj.
- 5) Halgr. Jónsson efr.
- 6) Jóhannes Skaldur Kötlum
- 7) Sig. Baldursson toffi.

Prentað: Rósa Jóh. ú. K.
— Skýlaus Ögm.

31/3. Miðjak. vaddi um hverju
vannsikunin í máli þessu
hefti veit miðjak. við það
eitt að sama það, sem
þröð áðstellaðum heftu
haldur þann þess 30. mars,
að síðal. sta. afluðu á gæra
skipulagða dósi á Alþingi.
Hversu þessi síðar snerist um
að þá skemdelinguna til
að vinna uppá kústaka meiri
á að þrátt. þess að í lýð þann, eftir
þann þann lögregluþing, að um luga
líka skipulagða þráttu að vada, en

feldis þessa eftir 20 miðum
Tuttyr minni er Bjarni Bened-
iktssøn velur is z fjri skja
máslu þun á.

Jóhann einn	239
Björn einn	102
Kristín ein	103
Jóh. & Björn	80
Jóh. Björn og Kristín	67
Jóh. & Gunnar	32
Bj. & Kristín	18
Jóh., Bj. & Gunnar	12
Jóh. Bj. & Kristín	b 22
Kristín & Gunnar	12
Gunnar einn	7
Bjarni	5
J., B. Kr. og G	5
Jóh. ásamt fl.br.	205
Bj. -"-	121

Jóhann einn	239
Björn einn	102
Kristín ein	103
Jóh. & Björn	80
Jóh. Björn og Kristín	67
Jóh. & Gunnar	32
Bj. & Kristín	18
Jóh., Bj. & Gunnar	12
Jóh. Bj. & Kristín	22
Kristín & Gunnar	12
Gunnar einn	7
Bjarni	5
J., B. Kr. og G	5
Jóh. ásamt fl.br.	205
Bj. -"-	121

Jóhann einn	239
Björn einn	102
Kristín ein	103
Jóh. & Björn	80
Jóh. Björn og Kristín	67
Jóh. & Gunnar	32
Bj. & Kristín	18
Jóh., Bj. & Gunnar	12
Jóh. Bj. & Kristín	22
Kristín & Gunnar	12
Gunnar einn	7
Bjarni	5
J., B. Kr. og G	5
Jóh. ásamt fl.br.	205
Bj. -"-	121

Ásu. 35, 5/2 1950

Háttvorti lönsomálaráðgjafa
þeir þykja létt og þú yður afsökumum á
því, að valda yður ómæði með þessum
línum. Eins og þú munnir varð ég til
þess að fara á fund yðar og bjóða um
steilordsbandna myndun fyrir þá Palma
Kristinsson og hatta Einarsson, þar skilyrði
sem þeir hefðu að uppfylla voru að
drekka ekki ein, standa á vörum og
gerast samnis meðlimir í húsáskrifandi
Witessmannanna. Þá erit voru mestar
og óna segja allar voru bundnar við þessar
língjafningar þeir, og safuðan og
átt átt, sem og þú kynnu að spretta
þú þann þú skýla mun að ganga á
ónóls við þá, ef eini þeir vilja voru
að ræða, til að bunda unda á þetta ávinnu
líf og hefja sína jartnerkutilvænu í öðru
veldi, og þauka ég yður mikinn skilning
og góðvild í þessu máli. Én eins og ég
gat vona við yður, að þú aðeins að þú
helelu þessu hefðu voru ég þú meðmaldu

at þeir fengju að bálja þeir, sem fjálsis
andarn, en ella yði þeim völdstafod a my
Eon ni er sýnslan fengin og þeir er mjög
slern. Eft þessi leford emu ijmist algerlega
eda meira og minna bróður Af Pálma
er annars það að segja að hann er ekki
andlega "normal" og hafur verið með
lækniskendi og þeirni ni eftir sjúkdómum
vist, þakist ekki að hafa komuun
verður komuun völdstafod. Finnst mér
rít að lita yður um þetta, þar er og
asamt flíumun, var við þessa lausnabæðni
vidiun.

Eg tel rít að velja sérstaklega albyggli a
því, þve safuðarmæðlinisni þafa
reynst þeim fremur þarandi vel og
þafa þeir unnið þat mikid og ógin-
gjörnt þarf. Þí uppstæran se ingin
annar.

Þaksgæfyllt

Kjartan Ólafsson

11-12. 50. .

Kari Bjarni,

Sum leyar þakkið til Frið-
dagsdagar og þín þyrir heilla-
'oski 1. Desember. . . Glöddu mig
þar mikinn þinn
með berdu þvefja Eggst Skif

Skotsungurstað 24-8-50

Glæðslóviti nán herra!

Þeir mun þykja skertid að þá brjef frá
mér, okunnum nán, en ég er þér als ekki
okunum, ég hef aldrei sjáð þig, en heint til
þín i útvarpinum, og blöskur það þú heilir þér
yfir kommunistarna, þú etlar alvíg að drepa þá
i skömmum, stórar eru ní skammtir Eysteins
við þá stundum, en þínar eru stærri, og skal
það ekki lastað, en þetta var ní ekki erindi, það
er útaf "máli" sem ég er í, og ekki útkljáð, ég steppi
að segja þér söguna, því hún er sögð í brjefi þjá by
-steini, og þar geturðu séð og heitt málavexti, en
þú verð ég að segja þér nokkuð, málið fjell á mig
og þá fer ég að þreifa fyrir mér ní gjafsöken til að
þúsa þvi, þér söttil um það fyrir mig. Lúvík alpm. og
fórnas fögeti, en var veital, svo hljóf ég í og veit Ólafi
Þors og það hann ásjár, hann brá vel við þann
dómsmálaráðherra, og fjekki gjafsökunna, þá fjekkest
hinn, þegar Ólafur Þors kom til ságunnar, ekki nóg ní
í þá, hann útvegadi nánim líka til að flytja það,
en þvo fór allt í strand, ní það ég Eysteinn að slá í þá,
þvi það er þrautabreitir hér, þegar öll mynd eru lokni,
að leita til þans, en gét ég flótið á þinni gjafsöken
sem Ólafur útvegadi mér, þarf ég ekki að byðja þ
-mann dómsmálaráðh. líka? Mér þykkir það leitt,
þvi ríkið hefur nóg, og meir en þá, en þarf þetta

ni að vera svo ósteapliga djört? En það ^{er mi} þessu
sem ég veit að byðja þig, en það er að stinga þér
að málinu, það var síður forfeðra okkar, þegar um
vandamála var að ræða, að kunna gáfguir mönnum
um málinu, og þá gengur þau og þetta er einu.

Eysteinn er vetur madur og handsmíður, það veta
allir, þú ert vetur líka og ég biðt við mögi handsmíðum
og góður mið Eysteini, það danga engin vellingatök við
þetta, það þarf að taka alvarliga á því.

Þetta var mið komið máli Ölkoffra, en sá mikille
- afi Broddi borg þvi við, og varð frægur fyrir. Eð þessi
þurft að segja sögu málsins sjálfur fyrir haddstar, því
hvör er sínum hníttum kunnigastur, en sagan er í stóttur
máli svona, það var róið að því öllum árum að þú
- anna mig burt af jörðinni, frændur míni stóðu sér
kanna sjálfir, - stóðu að verða þeir stærku í spili.

Eð get sent haddstar sögu málsins, það getur skipt
máli, en "Margur við Mjívötni," þar yrdi hvort, en ég
þess svosem ekkert gaman af því, af því ég er ekki róberi, en
þinn vegar veit ég að það þer árangur, þegar stjetturinn
hvað á undan þar gengid, og hvernig að mér þessur veit
mínd. Eð þetta svokallada illbránda Kílamál vinst
og þeir fái sín svakling málagjöld, þá verður það frægt,
en ef það fer mi til haddstarjettar á þessu egi yfiri meina sj-
álfur, þá gjörvudu svo vel að tala máli mínu við dómur
- ann þvi það þer árangur sem ^{þú} segir, líkt og þegar þar
- steinnur notaftur fór í þranginu, það þar allt ávar-
- gur sem þannu gjörði.

og vestu svo blessadur
Sveinn Sigþórsson

JÓNAS G. RAFNAR

héraðsdómslögmaður

Akureyri - - Símar 578 og 618

Akureyri 18. ágúst 1950

Hr. ráðherra Bjarni Benediktsson,
Reykjavík.

Þakka þér fyrir síðast.

Hér hefir verið í bænnum Ingimundur Gestsson, form. "Hreyfils". Ræddum við undirbúning okkar hér nyðra fyrir í hönd farandi alþýðusambandsþingskosningar. Eg teldi mjög æskilegt, að flokkurinn fengi kunnugan og reyndan mann í verklýðsmálum til þess að ferðast fyrir kosningarnar og skipuleggja baráttu okkar manna. Gæti ég verulega auðveldað starf þessa manns hér nyðra.

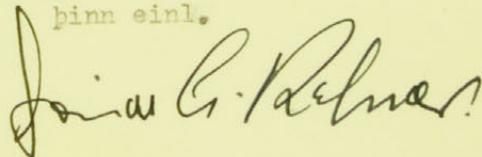
Ólafur talaði við mig fyrst í síma í dag. Virðast mér niðurstöður allar óljósar, en erfitt er að ræða þessi mál í síma. Bauðst ég til þess að koma suður í næstu viku til viðræðna, en Ólafur hefir nauman tíma.

Það er verst, að þessi dráttu r kemur sér mjög bagalega, þar sem ég bjóst við svári varðandi "Íslending" í seinasta lagi um miðjan þennan mánuð. Getur vel svo farið, að allt breyttist með "Íslending" og er þá illt að hafa verið tíma til ónýtis.

Annars er ég, okkar á milli, að verða leiðari og leiðari á viðskiptunum við miðstjórn og framkvæmdarstjórn - og því sennilega heppilegast, að aðrir taki við, sem hafi meira langlundargeð og meiri skilning á erfiðleikum forráðamannanna.

Kær kveðja

þinn einl.

Yfirtvísti Dómsmála radeina

Bjarni Benediktsson

Jeg biddur minnast ni fangars sem jeg
taladi um við yður í sumar
hann heitir Ragnar Kristjánsson.

Þuin að vera á þyrta ár í fangelsi jeg kann
ekki gang þessa máls, um jeg kann að vera
vitni um framkomu hans þegar jeg hef
vitjat þessa í $3\frac{1}{2}$ mánuð síni í viku ^{hvern}
Hljóð og andmjúkari allri framkomu og
heist ekki vera kalla til nokkuro manns
kostgæfimm að leiðeina öðrum til Krists
og þája Guð um þyrngþyrngingu og bitur
með miklu þolþæði og eftirvænting
eftir frelsi sínu. jeg er fávís kona í
þessum sökum hvað eg get gert, mjær fyrst
svo sánt að eða teingri tína þegar Guð
þufur gefir þorum náð til að eignast
andlegt þæði um afbröta mönnum
þjölgar daglega. og jeg er vonglöt að
hann freistist ekki af Guðsvíggi
framari og líka trésti jeg að Guði
mirkum síni varðveiti hann.

Og nú bið jeg yður Bjarni Benedikt
að veita þessum unga manni ^{son} líðsemi
yðar sem frammast þjar getið
því þer er hver að baki nema
sjar bróðir eigi.

Jeg bið yður fyrir gefa gættu
móðir þetta.

Virdingarfyllt

Spurður Gudmunds

SIG. ÁGÚSTSSON

Útgerð - Verzlun - Frystihús

SIMNEFNI: ÁGÚSTSSON
SIMAR: 1-8-40-21

P.t. Reykjavík, 11. okt. 1950.
STYKKISHÓLMUR,

Kæri Bjarni,

Til viðbótar samtali okkar í gær, út af hugsanlegri málssókn á H. og skyldulið hans, vil jeg taka fram eftirfarandi.

Eins og ^{þú}gat um við þig, tel jeg þetta mesta hjegómamál, að minnsta kosti enn sem komið er. Ef það er hinsvegar ákvörðun þín að fyrirskipa málshöfðun á H. og fólk hans, þá fer gamanið að grána. Mjer hefir jafnvel skilist á þjer og Ólafi, að vegna framferðis H. mætti gera ráð fyrir því að starfstíma hans við bankann væri senn lokið. Sú ráðstöfun mundi koma harðast niður á viðskiptavinum bankans innan Sjálfstæðisflokksins - en ef til vill er það aukaatriði, þó við Sjálfstæðismenn, sem notið höfum óvenjulegs trausts og skilnings hjá H. verðum gerðir upp við lítinn orðstír - en viðeigandi eftirmæli í Tímanum, þegar þar að kæmi.

H. er frændi minn og vinur. Jeg hefi þekkt hann í yfir 30 ár - og er ekki ofmælt, þó jeg segi að hann hafi reynst mjer best þeirra mann, enn sem komið er, sem jeg hefi kynnst á lífsleiðinni. Sjálfstæðisflokkurinn og jeg á mikið H. að þakka, hversu góð kosning mín var við síðustu alþingiskosningar. Þjer má því vera ljóst, góði vinur, að mjer er það mikið kappsmál, að þessi málshöfðun verði látin falla niður. Jeg sagði einhverju sinni við L.J. , að jeg væri reiðubúinn að leggja niður þingmennsku, ef fyrirskipuð yrði málshöfðun á H. Mjer var strax ljóst, að mjer var ekki stætt á þessari yfirlýsingu, hvorki gagnvart þjer eða kjósendum mínum í Snæf.sýslu. Hinsvegar mun jeg taka

SIG. ÁGÚSTSSON

Útgerð - Verzlun - Frystihús

SIMNEFNI: ÁGÚSTSSON
SIMAR: 1-8-40-21

II.

STYKKISHÓLMUR,

Það til rækilegrar yfirvegunar, hvort jeg á að vera í framboði aftur fyrir flokkinn, ef jeg verð þess var - að málaleitanir mínar, sem jeg legg mikið kapp á, sjeu að engu hafðar. Þú gast um það í gær, að ef það hefði verið jeg, sem hjer hefði átt hlut að máli, hefði afstaða þín orðið önnur - þannig, að þú hefðir viljað taka sök mína á þig. Þetta var drengilega melt, eins og við mátti búast af þjer. Hinsvegar taldir þú þig ekki hafa löngun til að standa í eldinum fyrir H. og hans fólk.

Jeg bið þig að setja þig í mín spor - og er þú tekur ákvörðun í málinu, þá hafir þú í huga, að þú sjert að gefa mjer upp sakir, en ekki H. Jeg hefi sagt þjer hug minn allan og vona að þú færir mjer það ekki til verri vegar.

Með fullu trausti.

Þinn einlægur

Sig. Ágústsson.

1
Reykjavík 877 1950

Herra Bjarni Benediktsson
Dómsmálaráðh.

Þeg var búinn að fara um
að senda yður nokkra línur
Þeg hefi eftir bestu gælu
regnt að komast eftir því
sem Kommunistar hófa fyrir
stafur en það er mjög
erfitt vegna þess hvar
Kommunistaflokkurinn
starfar í morgun sama
hópur og er önnur þess
vitandi vils stíð sendur
og kynning persónulegs eðlis
lítil meðal hinna einstökum
hápa og jafnvel meðlinda
enda virri áttu fordæmi þor.
Þakkloti fyrir greiða er þor
ekki í hvegunum höfð. Allt á að
smíast um flokkinn og hina
níssnesku biltungru

Sosíalístafélagið er talið hafa
900 borgandi. Meðlimur
Kongur og Karla 250 af þessum
mönnum er ávallt tilkinnur
til starfa og til að smala
á fundi og þesskættar

75 af þessum mönnum eru
afleið á mótum úrvalsliðs og
er stjórnað af Stefáni Ögmundson
og honum til aðslodað Guðni.

Þjóðkasson fyrverandi lögreglu
þjórn þetta lið hefi haft
afmæti og er talið mjög vel
skólað í fræðum og starfs
aðferðum Kommúnista

Elstaklúbbsfélkangin
Telur 170 meðlimi og sex
serdeild fyrir stúlkur ásamt
einhverju af hlauपालिद

90 af þessum félagsmönnum
eru taldir 100% Kommúnistar
og mun þetta vera alveg
viltur liður og til í hverri

Konur óhæfuverta ef þeir eru
til þess skipaði.

Böðvar Felursson hefur
forstlumadur þessa listu
falir verur smugur áróðurs
madur og hin verstu glapa
Klund og er sagður í sýrstöta
dálafi hjá Rússmesta Sendi-
ráðinu hann skur þessa
muglunga upp eftir fast
ákerðum reglunum og má reygja
að hann scrifi þá ráði og
rdum með andlegum þorri
sem er framkvæmdur á
hann ófrilegasta hátt

Þez er alveg viss um að
þarna er að alast upp
fólk sem andvöld verður að
bruka til allra handa
óhæfuverta í fram tíðinni

Stólbjörn Felursson Gullsm.
Fóri Þyglufirdi er sagur hofu
haldur uppri kemlu í

Skendaverkum svo sem
 af opna smekklásum lengja
 rofurmanni uti veggi þarig
 að kókni i eftir dælitin tíma
 og áu þess að öruggi bili
 hann gekk á skola í Russtund
 fyrir Skendaverkamenn og
 er sagður hafa verið til frekari
 fullnunnar hjá Rússmestrum
 menni í sendirátnum sem nafn
 er ekki vitað á en menn hafa
 gengið lengi í stuttbylgur
 hjá Karli Jónsyni lækni í
 Tringölu. Adalbjörn er sagður
 kenna tilbunng lítille
 dynameksprengr. ofl.

Kommunistar eru fyrir 3
 vikum byrjaði á að breiða
 skjól og skilríkji flakksins
 eru fela þau úti bæ þjá
 launnukommunistum

Jeg hefi heyrt að maður
 í Búnadabanka Íslands sem

heilis Haukur Þorleifsson
 hófi eitt hvert mjög mikils
 verð hlutverk í stjórn hins
 "Íslenzka Kommúnista Flakks"
 enu kommi ekki óþilliberlega
 framur enu sé mjög hand-
 geggin í Rússneska Seðri-
 ráðinu og mjóti þor mikils
 trúnaðs.

A þak við fjöldinn er talinn
 hafa farið fram mjög mikil
 breytingu og viðtal þarinn
 að gæsum af trúnaðsmönnum
 sem aður voru se ni ekki talinn
 um niútt vita heldur hófi
 verð sett á stöfu sérstök yfir
 stjórn 3 manna og gegni þum
 hlutverk Kommúnistanna

Þó hafa euzar breitingar
 orðit á yfirboði. Jaz hefi euzar
 aðstodu til að vita hvar ni
 gerist þor á þak við fjöldinn
 soo öruggt se. Til þess at

þó se mögulegt verður að kaupa
svikora sem stofa í frimater
slöðum og hafa tilfræ farráða
manna og alti að vera hægt
fyrir lögreglustjóra að framhæna
þas

Ég legg til að þér
Jelid sakadómora Valdemar
Stefánssyni að komma á fót
fullkomnu nýsnaðkerfi innan
Kommunustuflotsins á þann
hátt sem ég aðri sagði þó af kynnum
þeim sem er hefi af honum til
ég hann telur þarum um þas
enn hildernis lögreglustjóra

Þetta sem ég sagði yður
áður er rétt og hefi þó frá
byggandi heinvildu

og að Kommunustur búiist
við yfirvofandi skrygald er engum
efa undroypit þó þá hefi gripit
þannisk hæðla við að verða
flutti vestur til Bandaríkjanna

þegar stóid brytt út og þeir
 vordart hafa skapt um
 lakkik i götuaróðri þannig
 að þeir gefa sig minna upp
 um áður og lata þeim
 svo að þeir séu hlutlausir

Ad öðruleiti fyrst mer
 að allur almenningur
 óski eflis að lid frá

Bandaríkjun væri hjó
 kornid landsi og þjó til
 Varnar

Ad endrunu kvæð
 ez yður með vinnuend
 og vinnungru og get vest
 aðrei fullannað yður
 að þeir hjálpuðu mer
 að komast til Tollstjóra
 þeir ez er ordin gamall
 og hefi þungt heimili
 yðs einlægur

—
 Felix Sigurdsson

Keflavík, 24. ágúst, 1950.

Hr.
atvinnumálaráðherra Ólafur Thórs.

Kæri vinur!

Systursonur minn, Björn Pálsson Miklubraut 68 (er ég mintist á við þig í sumar, að hefði hent það ólán að verða konu að bana með ógátilegum akstri undir áhrifum vins) kom hingað í öngum sínum í garhveldi. Réttvísinn atlaði fyrirvaralaust að stinga honum inn (í eitt ár). Lögfræðingi hans Kristjáni Guðlaugssyni (sem ef til vill hefir ekki verið heppilega valinn, en hann þekti engan annan persónulega) tókst að fá mánaðarfrest. Atlar hann að reyna að fá handa honum skilorðsbundna náðun (5-10 ár). Ef hann þá kemur því í verk að gera tilraun til þess.

Vildir þú nú gera mér þann mikla greiða að færa þetta í tal við dómsmálaráðherrann, leggja málinu lið, og lofa mér að heyra um horfurnar hið fyrsta. (Ef fangelsi er óumflýjanlegt, þá þarf hann ~~það að ráðstafa sinni atvinnu, sé það hægt og sennilega að koma heimilinu á bæinn.~~)

(Vegna þess hvernig orð þín féllu um þettaefni í sumar, þá get ég þess, að vörubílstjóri varð varni að bana hér í garhveldi. Í morgun spurðu menn um líðan bílstjórans, eins og um dauðvona sjúkling væri að ræða)

Að öðru leyti er eftirmálinn eins og áður.

Þið afsökunar. Kær kveðja.

Guðm. Guðmundsson

Embætti skattamáladómara. 1950

I. Almenn atriði.

Skakkt að leggja embættið niður, en rétt að rýmka valdsvið dómarans og setja fastar reglur um starfssvið hans og ætla honum fastan samastað.- Sparnaður við að leggja embættið niður vafasamur eða enginn. (Sbr. sérprentaða grein eftir J.Sv.)

II. Sérstök atriði.

1. Jón Sv. er fæddur ~~22. október~~ 25/11 1889 og verður því 61 árs á þessu ári. Honum var veitt embættið 22. okt. 1942, en hefir nú verið sagt því upp frá 1. apríl 1951 að telja, ef lög um niðurlagningu embættisins ná fram að ganga.
2. Gengið er út frá því, að albingi myndi veita J. Sv. biðlaun eða eftirlaun, ef embættið yrði lagt niður, sbr. allan þann urmul eldri embættismanna, sem á fjárlögum eru með biðlaun eða eftirlaun, en hann kemi ekki til með að njóta eftirlauna úr lífeyrissjóði embættismanna, ef embættið yrði lagt niður strax.

3. J.Sv. er af léttasta skeiði. Ef hann á nú að láta af embætti án saka, má segja, að harðar sé að gengið en dæmi munu finnast með opinbera starfsmenn, ef hann á heldur enginna eftirlauna að njóta.

4. Það má vel vera, að ekki sé hægt að bera fyrir tilskipun frá 1855, sem lögleiðir reglur um eftirlaun og biðlaun til handa embættismönnum, en hér má vel taka til athugunar § 61. gr. stjórnarskrárinnar um ákvæði viðvíkjanadi dómurum, sem ekki hafa að auki umboðsstörf á hendi. Verða slík embætti lögð niður án þess að dómurarnir haldi fullum launum?

Sérstök atriði til athugunar.

1. Er ekki óklókt fyrir stjórnina vegna áróðurs að leggja embættið niður einmitt á þessu ári, er komið hefir fram við rannsókn dómarsins, að ríkissjóður hefir grætt ca. 600 þús. krónur á skattrensóknum, sbr. úrskurð yfirskattanefndar Gullbringu- og Kjósarsýslu og viðbótarskatt hjá framtalsnefnd? Það er sem eitthvað annað og fleira komi þarna til greina en sparnaðar-ástaður.
2. Mun ekki mörgum skattgreiðendum, ~~en~~ einkum faslaunuðu fólki, þykja alleinkennilegt, ef skattdómarinn er látinn fara, án saka, en rannsóknarþolum er sleppt hvað eftir annað við öll viðurlög?
3. Er málið af bólitiskum rötum runnið, eins og það er nefnt? Því er talið rétt að draga úr eftirliti með réttum skattframtölum?
4. (Athugið: var, ef lausd gæti soti í ríkisskattnefnd, hvort J. Sv. vild. ekki taka vit þvi og auk þess slafa at fullu hjá ríkisskattnefnd með lammum, sem nýja lífeyrissjóftsvillar. Motti þá, ef dómstansókn- ar viðhíst vit þurfa í einstökum málum, setja þann sem rannsóknardómara með viðslaki umbættará.)

Ólafur Pétursson
Endurskoðandi

Reykjavík 8 janúar 1950.

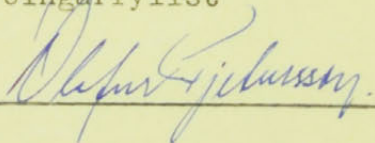
Hr. Utanríkisráðherra
Bjarni Benediktsson.

Ég leyfi mér hérmeð að senda yður ummsókn Hans Georg Ródtang, um íslenskan ríkisborgararétt.

Persónulega þekki ég mann þennan lítið, en ættingjar hans, sem ég er vel kunnugur, hafa beðið mig um að aðstoða hann við að koma ummsókninni á framfæri. Í trausti þess að þér verðið umsókn þessari vinveittur, hefi ég leyft mér að senda hana persónulega til yðar. Jafnframt sem ég bið yður að afsaka þetta ónæði.

Til að fyrirbyggja miskilning vil ég sérstaklega taka fram að umsækjandinn mun, að því er ég bezt veit, hafa verið svokallaður "góður norðmaður" á stríðsárunum.

Virðingarfyllt

_____

Höfn í Hornafirði 20maí '50.

Þóðli vinur, mig langar til
 að lýða þig að gera mér greiða af
 þíu hefist nokkur möguleg rætt, ég er
 búinn að fá mér til til að koma á
 undir minna gróf. Þar sem ég var
 í veltu á meiragröfsonamskeiði og
 okkur var þá það að vit hefjum
 réttindi, en rétt minna var mér líklegt
 að ég meðti ekki koma nema fara
 á þessum kemasamskeið
 sem er ekkert annað en nafnið og
 lögminni sinn og verður aldrei háð
 þess. Þessi réttindi þeyra undir
 dömsmálaráðuneytið, og ég freyðti
 þess til að útsvega mér þann, og ég fæ
 ekki að þíu færi þann í gegn hjá
 Þjarna þess. Þetta er þúðnason

2.

þessu svelli sé út ríttindi á þessu
áð færa á kemarannámstíð
það hlakkaði vel í ljústa Björnssyni
þessu þessu að ég mætti ekki kemma
en ég skal sýna þeim góða
manni að ég hef min ríttindi eins
og hann sin. Ég skal segja þess
þessu minni að ég taladi í dag við
kemara minni Berg Arnstjarnason
á Akkræsi og hann taladi við
jón Ólafsson í lífsráðgjafarstíð
en hann vilði ekki segja þessu
um þetta þessu sem eitthvað er lóðtíð
þetta. Þessu þessu mætti að taladi við
Ljósgeis Jónsson hjá dönbarnaráðgjafarstíð
en ég vilði að fresta þessu til að útsaga
mætti þessu ríttindi þessu af
útráðgjafarstíð og senda þessu
ég geti haft þessu útsaga þessu

og senda mið þútt allra bráðasta
ef þú mógulega getur, ég skal
muna þess þatt, ég skal segja þess
þessum að ég var þessjaldurta þessum
en svo vandig að heitka Niki þessum
sagt að mið þess þess þess þess
heitka, heitka þess þess þess
um þess þess þess þess þess
þess þess þess þess þess þess
í Reykjavík á gættum þess þess
og þess þess þess þess þess þess
þess þess þess þess þess þess
að þessum og upp þess þess þess
gott og ummið þessum í þessum
ég ætlaði að þessum þessum þessum
en heitka við þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum
að þessum þessum þessum þessum

hendina þá getur þú flausl fengið afrikt
 af þeim í lifseidastöðinni
 ég veit að þú getur fengið þetta í gegn
 og þú áttir þú ert þú um þetta að
 ég hefi traust til þinn. Þá mætti þú
 veita þig á, og þá segi ég af hulum
 þug. og þá segi sjálfur frá þá
 þú ert ég þá góð með mér meðan á
 máttu veitir þú að ég þarf ekki
 að þerra kinnroða af.

Ég veit að skrifar þú um gráinnu í
 lifseidastöðinni þú ert þú eigi þú þú
 með að átta þig á þessu

21. gráinnu

Lifseidastöðinni þú ert þú áttir þú
 þú í lifseidastöðinni að veit þú þú þú
 í lifseidastöðinni þú ert þú þú

Réttimeli til þessu í lifseidastöðinni
 þú ert þú 25 ára að aldri og þú

Kaupmannahöfn, 23. des. 1950
Pension "Stadion",
Ósterbrogade 110.

Herra
Bjarni Benediktsson, útanríkisráðgjafi,
Reykjavík.

Í þessum brífi er ég kem að aðalefni þessa brífs, vil
ég fyrst votta yður minar innilegustu þakki-
fyrir þann þátt, sem þi hafið átt í för að mi
var gefið heki fori til þess að geta lokið kvi
minum hi i Danmörku, með þeim góða árangri
að fá heilsuna að fullu aflur. Engum er þat
ljósara en einmitt mi sjálfum, að eflir allt
þat, sem á undan var gengið, átti ég þat traust,
sem mi var með þessu sjnt, engan vegin skilið.
Þessvegna hefti þat verið beði synd og skömm,
ef ég hefti ekki reynt að nota mi þetta heki fori,
sem best, og gert allt þat, sem i minni völdi stóð,
til þess að úrangurinn yrði, ekki aðeins góður,
heldur einnig svo traustur að hann veri til fram-
húðar. Að sjálfsgötu þarf ég ekki að taka þat
fram, hve ríft þessi baratta min hefur verið,
þat veit ég að þi skilið. Þat var sannarlega enginn
leikur og mi var þat ljóst frá byrjun, að fullnadar
sigur yrði ekki ummín á margskonar vifti og
forauta, líkamlega og andlega. En þvi meira vifti,
sem þat hefur verið mi að berjast þessari barattu,
þess meiri er líka gleðin, að ummín sigri, og yfir þvi

at vera mi aflur orðinn frískur og frjáls maður
og engum utanatkomandi hjálparmedulum háttur
til þess að geta starfað og lifað lífinu einso og aðrir
heilbrigðir menn. Ég var strax ákveðinn í því að
lata leknanum einræða um allt, sem að lekninu
mínum laut, í þetta sinn, línann sem annað og reyndi
á annan hátt að haga mér eftir ráðleggingum þeirra.
Ég held því mi sé óhætt að fullyrta að þeir hafi
verið áregetir með hegtun mína, vinnuafhöst o. fl.
og á meðan ég verð heí í Danmörku held ég áfram
með að vera undir slóðugu eftirliti yfir leknisins.
St sjálfsgötu er það gott og að því mikill slyrkur,
en þó hvergi nærri nóg ef ég verri ekki sjálfur á
slóðugum verði um heilsu mína.

Mér er það fyllilega ljóst að ég skuld í mikilli
þakkarshuld vit yður og aðra þá, sem hafa verið
mi heithallir í þessu máli og slúðlat að því að
ég fékk þetta bekrifni til þess að fá heilsuna aflur.
Þynni það er ég óumræðilega þakklátur og ég veit
að á þann eina hátt get ég best sýnt þakklát
mítt, að samna ykkur að um þig ég yfir þeim mann-
dómi að geta staðfest allar freistingar og að ég, þrátt
fyrir allt, er trausts ykkar vordugur.

Ég er á þeirri skotun að það verri beði heimsku-
legt og heitnlegt heilsu míni að koma heim í brát,
og skal ég mi reyna að skipta fyrir yður á skertur

minar til þess. Þegar ég skildi við konu mína,
lét ég henni ekki aðeins eftir allar mínar eignir,
og tók ekki annað með mér en fótin, sem ég slóð í,
heldur lét ég henni einnig eftir alla mína fyrri
vini, kunningja og frændfólk. Þessvegna er það,
að ég hef svo að segja slitið öllu sambandi við
þetta fólk, og eiginlega hvernig komist án þess að eiga
í hattu að rekast á hana. Því þrátt fyrir það, að
við skildum í vinsemd og bróðurni, þá er það mi samt
svo, að það er hreint ekki svo þægilegt að eiga alltof
í hattu að rekast hvert á annað, hvorhi fyrir okkur
mi þá, sem við kynnum að hittast hjá. Það er annað
en gaman að þurfa alltaf að vera í flotta
undan frændum og fyrri vinum, - ég veit alltof vel
af reynslu undanfarandi ára hve depresserandi
það er. Sem telur fer um það ekki margir, sem hafa
reynt hvat það er að þurfa alltaf að vera gestur
í sínum eigin fæðingarbei. En þetta er aðeins eitt af
mörgu, sem gerir það að verkum að ég vil allt
annað frekar en koma heim til Íslands í brátt,
og mun yfir ekki ókunnugt um sumar þær ástætur.
Ég hef rétt um þetta við nokkra þeirra manna hér
í Höfn, sem hafa verið mér einstaklega vinveittir
og ráðhollir, svo sem sendihverja okkar Jakob Möller
og Guðmar Björnsson, forstjóra, og virtast þeir vera
mér fullilega sammála. Soo er það einnig, að heima,

hvert heldur er í Reykjavík eða íli á landi, þar
liggja freistingarnar fyrir mér, svo að segja á hægju
götuhorni, og þó að ég eigi mér að heita að vera kom-
inn yfir örnugasta hjallarnum og af leknumum talum
fjellbata og úr mestu hvettu, virðist mér skepnsamlegra
að fordast freistingarnar en að gera gyllingar til
þess að leika sér að eldnum. Það eru ekki aðeins
þessir þveir menn, sem hafa fullan hæg á að selva
mér eitthvað að gra hi í Höfn, heldur einnig fleiri,
og verður það varð met sammi sagt að þeir hafi legið
á listi sínu í því efni, þótt þeim hafi enn, sem komið er
ekki lánað að finna veitt við mitt hefi. En í síðast
líðinni viku, kom Þorsteinn Jónsson, flugsljóni hjá
flugfélagi Íslands, til mín og hjati mér að vegna þess
að flugfélagin heima hefðu stíft samstarfi sínu hi,
og sagt umboðsmanni sínum hi, Þólium Magnússyni
upp frá 1. jan. n.k. Þá vantar þá mann til þess að
taka að sér afgreiðslu starfi hi í Höfn. Þorsteinn eggjati
mig mjög á að sekja um þetta starf og lofati að
gra allt það, sem í hans veldi stæti til þess að ég
fengi starfann. Nú stendur þannig á, að Þólium
Magnússon er góður kunningi minn, og þrátt fyrir
það að hann hafti einnig sagt mér frá þessu sama,
vildi ég samt ekki húa öðru en því að þetta gæti
lagast. Ég bat því Þorstein um að reyna heldur að
leita áhrifum sínum til þess að koma í sattu

milli félöganna, svo Hóbjörn getur haldið áfram að starfa hér fyrir bæði félagin, hvefðis sem hingað til. Þessu lofari Þorsleimur mér, þótt hann telur harla líflar líkur til þess að það myndi vera árangur. Mér var það þegar ljóst, að ekkert starf myndi mér heppilegra, sérstaklega með tilliti til heilsu minnar í framtíðinni. Túrur utan þat, að ég tel einmitt soona starf hvímalalaust best til þess fallið að vekja hjá mér starfsgeiti og áhuga, er ég samfordur um að þat fellur einmitt vel þeim hefðileikum, sem ég kann að búa yfir, þótt þeir séu kannski hvorhi miklir né margþetta. Þat kostaði mig þó, eins og gefur að skilyrði, talsverta sjálfsafneitan að láta ekki freistast til að sækja um starfit, sérstaklega þegar þess er gætt ~~þess~~ ^{hvefðis} Þorsleimur ~~hvefðis~~ lagði hart að mér og að hann taldi vonlaust um að samningar hefjust um framhæð samstarfins milli félöganna í þeim grundvelli að Hóbjörn heldi starfnum áfram. En svo sketur þat, að í fyrramorgun fékk ég símskeyti frá Þorsleimi, þar sem hann er eggjar mig á að sækja og senda metmál. Þá fyrst tók ég mér þessa í hönd og sendi skriflega umsókn um starfit. En metmáli hafði ég engin, hvorhi hefi né heima, þó samleikunum er sé, að metmalum hef ég aldrei þurft á að halda til að fá alvirnu. Þessvegna tók ég mér þessa leyfi og benti m.a. á ytur, sem myndu gá gefit upplýs-

ingar um mig og minna fái kosti en mörgu lesti. Vegna þess at mi er þat fyllilega ljóst at til þessa hefti eg ekkut leyfi, vert eg heimt at leitja ytur at fýringu mi þat. Eg er nú einu sinni þannig gertur at eg á ókaflega bágð met at leitja mem um at gra mi greita, jafnvel ekki minna lesku vini. En vegna þess hvernig mi á stendur um minna hagi, og mi er þat lifsspursmál at fá eitthvat at starfa, neyðist eg til at leita á natið þívra manna, sem eg treysti best, jafnvel þótt eg aldrei hafi verið þeim til armars erfitleika. Þat er af þessum ástæðum, sem eg mi, ermpá einu sinni, leita til ytar og lit ytur vera mi heitthollan, þvi met þvi eina móti get eg gert mi einhverja von um at fá stötuna. Eg vona at eg þurfi ekki at taka þat fram, at eg mun, ef mi heitnast sí gefa at fá afvinnu þessa, gra allt þat, sem í minnu valdi stendur til þess at rekja starf mitt eftir lesku samvísku, og treysti þvi og vona, at þei aldrei þurfit at sjá eftir at hafa skuldat at þvi. Eg hef búið þetta undir dóm þívra Jakobs Möllers, sendiherra og Gunnars Björnssonar, og söedu þeir bátið sjálfsgætt at eg gerti allt, sem hegt væri at gra til þess at fá, einmitt þessa stötu. Nú, þegar eg hef fengið fulla vissu fýri þvi at eg á engan hátt geng á rétt armara met þvi at sekja um stötuna, leit eg met eflivæntingu eftir at heyra hvort eg fé hana eta ekki.

Þó endingu leit eg ytur um at skila minni innilegustu hvetju til komu ytar og barna og verið sjálfur heit þvaddur, vinsamlegast ytar

Jóhannus Loftsson

Gunnar Bjarnason

kennari

Ráðunautur Bfl. Ísl. í Hrossarækt

Hoanneyri, 11/11, 1950.

Góði vinur.

um harkver- og sýpækun

Nú hefur Tíminn komið með mikla frétt um frumvarp þeirra Framsm. þar sem Jón á Reynistað er þó með. Í sama blaði gerir hann mat úr þessu fyrir sig í leiðara. Þetta er í föstudagsblaðinu 10. nóv.

M. a. segir blaðið: "Þetta er sú sjálfsgöða leið, sem fara skal, þar sem neytandinn á að ráða hvað hann kaupir og hvar hann kaupir, en almenningur er ekki meðhöndlaður sem kvikfé verzlunarmanna. - Þess vegna er þetta mál eins konar prófmál um vilja og stefnu Alþingis í verzlunarmálum almennt". Það er svo sem auðséð, hvernig á að nota þetta mál til auglýsinga á innræti Framsm. en til tortryggni á okkur.

Þú manst nú eftir samtali okkar um þetta fyrir rúmu ári síðan og þeim tillögum, sem þú þá lagðir fyrir Stjórnina og fékkst þar samþykkt. Þar er upphafið að þessu, og það þarf að halda því vel á lofti, að þetta sé frumkvæði og viðhorf okkar í þessum málum.

Í fyrra varð okkur ekki eins mikið gagn af málinu, eins og hefði getað orðið, ef rétt hefði verið á því haldið. Að vísu léztu rita einn leiðara um þetta eða geta þess í Mbl. en það var ekki nógu vel hamrað á því, og hitt var þó verst, að úthlutunarnefndin tók þessu ekki nógu rögg-samlega. Þeir skrifuðu hálf klaufalegt bréfi til búnaðarfélagsformannanna, sem margir þeirra skildu ekki, - þ. e. þeir áttuðu sig ekki á stefnubreytingunni, og héldu að fyrri pantanir nægðu, þetta væri aðeins áréttung.

Ég talaði þá líka um þetta við Þorstein, en hann sá ekki "pointið" eða hversu þetta gat orðið okkur hagkvæmt í áróðri. Málið er nefnilega rétt og gott, og ef það er nógu vel hóað inn í eyru fólksins, svo að það fari að átta sig á, að sé raunverulega hagsmuna- og umbótamál fyrir það, þá verður það að athyglisverðu stórmáli. Það verður aldrei neitt að stórmáli, sem almenningur veitir athygli, nema það sé barið að utan og innan með áróðri, og aftur áróðri.

Ég vil nú biðja þig í þinginu að rekja sögu málsins frá því í fyrra og sýna fram á, að þetta hafi verið vilji þeirrar stjórnar, og Sjálfstfl.-ráðherra hafi haft frumkvæðið vegna vilja, sem komið hafi fram meðal Sjálfstm. Svo út frá því má vekja þetta aftur upp í Mbl., því að, sannaðu til, Framsókn mun reyna að nota þetta sem áburð í sinn jurtapott.

Héðan allt gott að fréttu. Mislíkaði við Björn Ólason vegna skipunar skólanefndaformanna í A-Skaft. Ég lagði fram tillögur um það, en hann fór ekki eftir þeim, nema þá að litlu leyti. T. d. var Steinþór á Hala endurskipaður í Suðursveit, en hann er hálfkommi og faðir barnakennarans Torfa, sem er mesti áróðursmaður Komma í sýslunni. Ég hafði hins vegar ákveðið óskað eftir að fá Bjarna á Kálfafelásstað, sem hefur verið einlægasti og duglegasti stuðningsmaður okka þar í mörg ár, og við höfum aldrei neitt fyrir gert. Hann á auk þess mörg vörn á skólanum og býr á sömu jörð og skólinn stendur á. Nú geta þeir áfram Steinþór og Torfi keypt menn með embættarekstri við skólastarfið (kyndingu, ræstingu og fl) og haldið sína trúboðsfundi yfir æskunni. Ég hef sagt Birni, að mér mislíkaði þetta. Ég hafði reiknað ákveðið með, að tillögum mínum yrði fylgt, enda voru þær gerð

Jónna Björnsdóttir
Lárus
Sýslu- og Landeigendamálaráðgjafi

ar í samráði við flokksfélagsstjórn okkar fyrir austan, og ég hafði skrifað þeim um málið, sagt þeim frá tillögum mínum og fullyrt, að þeim mundi verða fylgt. Þetta mun því sýna Skaftfellingum, að ég sé alveg áhrifalaus gagnvart ráðherrum míns flokks, og í þeirra augum mun Páll á Hnappavöllum eða Eysteinn þar hafa meiri tiltrú og eiga betri grundvöll fyrir sínar tillögur.

Ef þú minnst á þetta við Björn, máttu gjarnan sýna honum bréfið, því ég vil ekki, að honum finnst ég sé að fara á bak við hann með þetta, en ég hafði ekki tíma um daginn til að láta gremju mína í ljósi við hann.

En það er augljóst mál, að ef við eigum að geta haldið fðokknum í horfi og unnið á, þá þurfum við allir að vera vel samhentir og bregðast ekki hvorir öðrum, að minnsta kosti ræða málið, áður en ákveðið er að gera þvert á móti óskum flokks- og baráttubróður. Ég hefði vafalaust geta eitthvað breytt til með uppástuhgur í samráði við ýmsa áhugamenn í þessum málum fyrir austan, sem eru búsettir í Reykjavík, en það var ekki gefinn neinn kostur á slíku.

Óska þér og ykkur öllum allt hið besta.
Með beztu kveðjum. Þinn einlægur,

Jónna Björnsdóttir

Hudkjöningstögur 38^{II}
Johannesbrög
Stockholm, 27. 3. '50.

Ht. fadhessa Bjarni Benediktsson
Reykjavík.

Þeir og þeir eftlaust munir, kom ég til
yðar í haust og það yður að lala máli minnu
við húsaleigunefnd radsandi skúli á Skulagötu 56.
Þeir lokud erindi minnu þá svo ringjarnlega, að
mér finnst ég gefa em á mig beidd yður liðsinnis.
Mér lokst ekki að má lali af yður áður en ég fer
uban, þri má vera, að þeir seud þegar biinn
að lala við nefndarmenn eða einhverjum þeirra.
Þó það sem mér er kunnugt um, að einnill mi
mun vera þjallad um málið, þalli mér dand um,
ef þeir tilduð gera mér þann mikla grida að
beita áhrifum yðar eftir þri, sem þeir sjáid
yður forl. Guðsmut Petrusson hefir málið
þeir skut.

Þó vil svo að lokum biðja yður af-
sókkur á þessu krabbi minnu, sem kemur af
illri maudseyr.

Vitðingarfyllis,
Fríðrikka Þenonjod.

GUNNAR BJÖRGVINSSON,
ESKIFIRÐI.

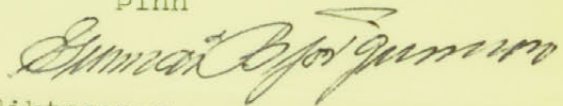
p.t. Reykjavík, 20. nóv. 1950.

Kæri vinur,

Mér hefir nú verið sagt upp starfi mínu sem tollþjónn fyrir Austurlandi. Barst mér uppsagnarbréfið 2. þ.m., en það er dags. 23. sept. s.l. Uppsögn þessi kom mér mjög á óvart, þar sem ég veit ekki til annars en ég hafi leyst starf mitt af hendi að undanfögnu þannig, að ekki verði að fundið. Skal ég ekki segja um ástæður fyrir þessari uppsögn. Hitt er víst, að það xtefnir fjárhag mínum og heimilis míns í beinan vöða, þar sem allir atvinnumöguleikar er nú næsta lélegir og auk þess hafði ég sett mér það mark að vinna mig upp í þessu starfi og er það því tvöföld raun að þurfa nú að hverfa frá því, án þess að fá eitthvað annað í sömu grein annars staðar. Ég hefi í dag skrifað fjármálaráðherranum, sem hefir með þessi mál að gera og farið þess á leit við hann, að þetta mál sé athugað enn betur eða að mér verði útveguð staða annars staðar. En ég vil nú vera svo frekur og mælast til þess, að þú ljáir mér hjálparhönd þína, ef nokkur möguleiki er á, til þess að þessi uppsögn mín fái ekki þann endi, að ég verði alveg sviptur störfum í þessum efnum og þætti mér ákaflega vænt um, ef ég mætti tala við þig um þetta atriði nú næstu daga, en ég er kominn hingað suður vegna þess.

Með beztu kveðju.

Þinn

Til
hr. dómsmálaráðhr. Bjarna Benediktssonar,
Reykjavík.

Atv.

þungu heitast að sjá, sem ég hefi sýnt upp þar austur frá og
veit ég samt að þetta getur tekið við fyrir þó, ef þú og atvinnu
möguleikar þú ná sýna, ef að ég verð að þessu ár starfi þjá
rífna.

p.t. Reykjavík, 20. nóv. 1950.

Ég undirritaður, sem undanfarin tvö og hálf ár hefi
verið tollþjónn fyrir Suðausturlandi, fékk nú 2. þ.m. bréf frá
Fjármálaráðuneytinu, þar sem mér er sagt upp starfi mínu frá
næstu áramótum. Bréfið er dags. 23. sept. s.l.

Í bréfinu er tekið fram, að uppsögn mín stafi af því
að ráðgert sé að taka upp nýja tilhögun á tollgæzlunni á Austur-
landi.

Uppsögn þessi kom eins og reiðarslag yfir mig og fjöl-
skyldu mína og stefnir hag okkar í mesta vöða. Þar sem ég veit
ekki til annars en að ég hafi rekt starf mitt undanfarið af
fullri samvirkusemi, enda hefi ég fengið meðmæli frá málsmetandi
mönnum á Austurlandi, eins og t.d. hr. Jóni Sveinssyni kaupfélags-
stjóra, hr. Ásgeiri Júlíussyni sýsluskrifara og hr. Benedikt
Guttermssyni útibússtjóra, sem allir eru á Eskifirði, þar sem ég
bý, vildi ég mælast til þess, hestvirtur ráðherra, að þér sæjuð
yður fert, annað hvort að láta mig halda áfram starfi mínu undir
hinni nýju tilhögun, eða sæjuð um að ég fengi starf í þessari
grein annars staðar, t.d. í Hafnarfirði eða Reykjavík. Hefir
sýslumaðurinn á Eskifirði, hr. Lúðvik Ingvarsson, tjáð mér, að
hann myndi leggja til við yður, að ef ég hætti starfi á Austur-
landi, þá yrði ég látinn fá starf svipaðs eðlis annars staðar.

Ég vil svo að lokum mælast til þess, hestvirtur ráðherra,
að þér látið athuga alla möguleika fyrir mig um framhald atvinnu
minnar eða flutning til annarrar atvinnu, þar sem ég hefi fyrir

